

Skatteavtal

Grekland

RSV 360 - 300 utgåva 1

Riksskatteverket

SKATTEAVTALET MED GREKLAND

(1961 års avtal)

Författningar t.o.m. SFS 1988:336 har beaktats.

Förord

Riksskatteverket inledde 1993 en utgivning av de svenska skatteavtalen i en särskild skriftserie. Skriftserien anknyter till Finansdepartementets utgivning av svenska skatteavtal som upphörde 1987.

Riksskatteverket inledde 1993 en utgivning av de svenska skatte-

Riksskatteverkets avtalshäften innehåller, förutom själva avtalen och övriga författningstexter, även relevanta förarbeten, i huvudsak propositionerna eller utdrag ur dessa. Där det behövs redovisas aktuella rättsfall och verkets bedömning av hur avtalet skall förstås.

Avtalshäftena är avsedda för skattemyndigheternas taxeringsarbete. Verket avser att efter hand ge ut samtliga svenska skatteavtal och kommer att prioritera nya eller ändrade avtal liksom sådana som tillämpas ofta.

Eftersom rättsläget ständigt förändras genom nya avtal, andra författningsändringar och domstolsavgöranden är det nödvändigt att bevaka utvecklingen på dessa områden. Fortlöpande information om nyheter inom skatteområdet finns i RSV-Nytt och på RSV:s hemsida på Internet, www.RSV.se.

Solna i oktober 1998

Anitra Steen

Innehåll

Förord.....	3
Läsanvisningar.....	7
Förkortningar.....	9
Kungl. Maj:ts kungörelse (1963:497) om tillämpning av ett mellan Sverige och Grekland den 6 oktober 1961 ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter å inkomst och förmögenhet	11
Dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Grekland.....	12
Anvisningar till avtalet	30
Förordning (1988:336) om befrielse från och ned-sättning av grekisk skatt för person med hemvist i Sverige.....	41
Kungl. Maj:ts kungörelse (1972:539) om kupong-skatt för person med hemvist i Grekland, m.m.....	43
Proposition om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Grekland.....	47
1 Inledning	47
2 Översiktligt om skattesystemet i Grekland.....	48
3 Dubbelbeskattningsavtalets innehåll.....	49
3.1 Bakgrund	49
3.2 Avtaletstillämpningsområde	51
3.3 Definitioner m.m.....	52
3.4 Avtalets besktningsregler.....	52
3.5 Särskilda bestämmelser	58
3.6 Slutbestämmelser	58
4 Sammanfattning.....	58

Läsanvisningar

I detta avtalshäfte har tagits in författningarana (kungörelsen inklusive avtalet och anvisningar samt andra författningar som hör samman med avtalet) till 1961 års skatteavtal mellan Sverige och Grekland.

Författningarna har försetts med kantrubriker. Kantrubrikernas syfte är dels att tjäna som stöd vid läsningen av avtalet, dels att peka på andra bestämmelser etc. som kan ha betydelse vid tillämpningen. Det kan t.ex. vara fråga om att andra bestämmelser i avtalet kan medföra avsteg från den aktuella bestämmelsen.

Även propositionerna har försetts med kantrubriker. Dessa kantrubriker anger bl.a. i vilken proposition och på vilken sida i propositionen den aktuella texten finns.

Avtalshäftet innehåller också vissa kommentarer av RSV. I författningsdelen har dessa kommentarer tagits in som fotnoter medan de i propositionsdelen är markerade dels genom kantrubriker, dels genom kursiv stil. Även rubrikerna i propositionsdelen är satta av RSV.

Eventuella synpunkter på detta avtalshäfte kan lämnas till RSV, Internationella enheten, 171 94 Solna.

Förkortningar

anv. p.	anvisningspunkt
art.	artikel
BevU	Bevillningsutskottet
anv. def.	anvisningarna till definition
kap.	kapitel
KL	Kommunalskattelagen (1928:370)
KupL	Kupongskattelagen (1970:624)
LIP	Lag (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall
LSI	Lag (1991:591) om särskild LSK inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.
LSK	Lag (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter
LÖHS	Lag (1990:1052) om ömsesidig handräckning i skatteärenden
mom.	moment
NSFL	Lag (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt
OECD	Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling
prop.	proposition
RR	Regeringsrätten

rskr.	riksdagsskrivelse
RSV	Riksskatteverket
RÅ	Regeringsrättens årsbok
SFS	Svensk författningssamling
SIL	Lag (1947:576) om statlig inkomstskatt
SINK	Lag (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta
SkU	Skatteutskottet
st.	stycke
ÄSFL	Lag (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt

KUNGL. MAJ:TS KUNGÖRELSE¹

om tillämpning av ett mellan Sverige och Grekland den 6 oktober 1961 ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter å inkomst och förmögenhet;

given Stockholms slott den 18 oktober 1963.

Sedan den 6 oktober 1961 avtal, vars lydelse i engelsk text och svensk översättning bilaga (*bilaga 1*) vid denna kungörelse utvisar, slutits mellan Sverige och Grekland för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter å inkomst och förmögenhet², har Kungl. Maj:t - med stöd av 72 § 3 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), 20 § 3 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt samt 20 § 3 mom. förordningen samma dag (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt - funnit gott

*dels förordna, att ifrågavarande avtal skall för Sveriges del lända till efterrättelse och tillämpas med ledning av sin lydelse i den svenska översättningen samt under iakttagande av härvid såsom bilaga (*bilaga 2*) fogade anvisningar;*

Uppgiftsskyldighet
jfr 2 kap. 4 § 2 st.
och 8 § 2 st. LSK

dels ock föreskriva, att det skall åligga skattskyldig att, utan hänsyn till att enligt avtalet allenast viss del av hans inkomst eller förmögenhet skall taxeras här i riket, likväl avgiva alla de uppgifter till ledning för taxeringen, vilka han varit skyldig lämna, därest lindring i skattskyldigheten ej skolat äga rum.

Denna kungörelse träder i kraft dagen efter den, då kungörelsen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i svensk författningssamling³.

Kungörelsen ävensom bestämmelserna i avtalet skola äga tillämpning å inkomst, som förvärvats efter ingången av år 1963, samt å förmögenhet, såvitt avser taxering år 1964 eller senare år.

Genom denna kungörelse upphäves kungörelsen den 24 september 1954 (nr 608) angående mellan Sverige och Grekland träffade överenskommelser om ömsesidigt fritagande från beskattning av inkomster, härrörande från rederiföretag och från luftfartstrafik. Sistnämnda kungörelse skall dock alltjämt äga tillämpning beträffande inkomster, som förvärvats år 1962, eller tidigare år. _____

¹SFS 1963:497; RSV:s anm.

²Jfr Prop. 1962:7; BevU 2; Rskr 51.

³Utkom från trycket den 31 oktober 1963; RSV:s anm.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 18 oktober 1963.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL

10 *Innehåll*

(L. S.)

(Finansdepartementet)

G. E. STRÄNG

Bilaga 1

(Översättning)¹

Avtal mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Greklands regering för undvikande av dubbelbeskattning och för förhindrande av skatteflykt beträffande skatter å inkomst och förmögenhet

Konungariket Sveriges regering och Konungariket Greklands regering hava

föranledda av önskan att ingå ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter å inkomst och förmögenhet,

överenskommit om följande bestämmelser:

Personer på vilka avtalet tillämpas

Artikel I

Def. i art. III § 1 e

Detta avtal är tillämpligt å personer, som äga hemvist i en av de avtalslutande staterna eller i båda staterna.

Skatter som omfattas av avtalet

Artikel II

§ 1. Avtalet är tillämpligt å skatter å inkomst och förmögenhet, vilka uppbäras av envar av de avtalslutande staterna eller av dess politiska underavdelningar eller lokala

myndigheter, oberoende av sättet för skattens uttagande.
¹Den engelska originaltexten finns i SFS 1963:497; RSV:s anm.

Def. av ”skatter på inkomst och förmögenhet”

§ 2. Med skatter å inkomst och förmögenhet förstås alla skatter, som utgå å inkomst eller å förmögenhet i dess helhet eller å delar av inkomst eller förmögenhet, därunder inbegripna skatter å vinst genom avyttring av lös eller fast egendom samt skatter å ett företags totala löneutbetalningar.

Exemplifiering

§ 3. De för närvarande utgående skatter, å vilka avtalet skall äga tillämpning, äro särskilt¹:

Grekland

1) Beträffande Grekland:
a) Skatten å fysiska personers inkomst, tilläggsskatter däri inbegripna, samt
b) inkomstskatten å juridiska personer;
skatt av sådant slag benämnes i det följande »grekisk skatt».

Sverige

2) Beträffande Sverige:
a) Den statliga inkomstskatten, sjömansskatten och kupongskatten däri inbegripna;
b) bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter;
c) den kommunala inkomstskatten, samt
d) den statliga förmögenhetsskatten;
skatt av sådant slag benämnes i det följande »svensk skatt».

”Nya skatter”

§ 4. Avtalet skall likaledes tillämpas å skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, vilka framdeles uttagas vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna². De behöriga myndigheterna i de båda avtalslutande staterna skola vid utgången av varje år meddela varandra ändringar i skattelagstiftningen.

§ 5. De behöriga myndigheterna i de båda avtalslutande staterna skola i samförstånd avgöra uppkommande tvivelsmål rörande vilka skatter som inbegripas under avtalet.

12 Lagen/Avtalet

Allmänna definitioner

Artikel III

§ 1. Där icke sammanhanget annat föranleder, skola i detta avtal följande uttryck hava nedan angiven betydelse:

Def. av ”behörig myndighet”

a) Uttrycket »behöriga myndigheter» åsyftar för Sveriges vidkommande finansministern eller hans befullmäktigade ombud och för Greklands vidkommande finansministern eller hans befullmäktigade ombud.

Def. av ”skatt”

b) Uttrycket »skatt» åsyftar grekisk skatt eller svensk skatt, alltefter som sammanhanget kräver.

Def. av ”person”

c) Uttrycket »person» inbegripen varje sammanslutning av personer, antingen denna utgör en juridisk person eller icke.

Def. av ”bolag”

d) Uttrycket »bolag» åsyftar varje slag av juridisk person.

¹Se punkt 6 i kommentaren till OECD:s modellavtal (1992); RSV:s anm.

²Se RÅ 1986 ref. 74 och prop. 1990/91:54 s. 288; RSV:s anm.

Def. av ”person med hemvist”

e) I) Uttrycket »person med hemvist»¹ i en av de avtalsslutande staterna åsyftar varje person, som enligt den statens lagstiftning är underkastad beskattning därstädes på grund av hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller varje annan liknande omständighet.

Dubbelt hemvist, fysisk person

II) Då på grund av bestämmelserna i punkt I) ovan en fysisk person äger hemvist i båda avtalsslutande staterna², skall följande gälla:

1) Han skall anses äga hemvist i den stat, i vilken han har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har ett sådant hem i båda avtalsslutande staterna, anses han äga hemvist i den stat, med vilken han har de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna (här nedan betecknat såsom centrum för levnadsintressena).

2) Om det icke kan avgöras, i vilken stat centrum för levnadsintressena befinner sig, eller om han icke i någondera staten har ett hem, som stadigvarande står till hans förfogande, anses han äga hemvist i den stat, där han stadigvarande vistas.

3) Om han stadigvarande vistas i båda avtalsslutande staterna eller om han icke vistas stadigvarande i någon av dem, anses han äga hemvist i den avtalsslutande stat, i vilken han är medborgare.

4) Om han är medborgare i båda avtalsslutande staterna eller om han icke är medborgare i någon av dem, skola de behöriga myndigheterna i de båda staterna avgöra frågan genom överenskommelse.

**Dubbelt hemvist,
juridisk person**

III) Då på grund av bestämmelserna i punkt I) ovan en juridisk person äger hemvist i båda avtalsslutande staterna, anses dess hemvist förefinnas i den stat, där dess verkliga ledning är belägen. Detsamma gäller sådana bolag och andra sammanslutningar, vilka enligt vederbörande stats lagstiftning icke äro juridiska personer.

**Def. av "person
med hemvist i ...
stat.."**

f) Uttrycken »person med hemvist i en av de avtalsslutande staterna» och »person med hemvist i den andra avtalsslutande staten» åsyfta en person med hemvist i Grekland eller en person med hemvist i Sverige, alltefter som sammanhanget kräver.

14 Lagen/Avtalet

Def. av ”... företag” och

”företag i en avtalslutande stat”

g) Uttrycken »grekiskt företag» och »svenskt företag» åsyfta ett rörelseidkande företag, som bedrivs av en person med hemvist i Grekland respektive ett rörelseidkande företag, som bedrivs av en person med hemvist i Sverige; uttrycken »företag i en av de avtalslutande staterna»³ och »företag i den andra avtalslutande staten» åsyfta ett grekiskt företag eller ett svenskt företag, alltefter som sammanhanget kräver.

¹Jfr prop. 1995/96:121 och RA 1996 ref. 38; RSV:s anm.

²Se RA 1987 not. 309; RSV:s anm.³Se RA 1991 not. 228 och RA 1997 ref. 35; RSV:s anm.

Def. av ”inkomst av rörelse”

h) Uttrycket »inkomst av rörelse» inbegriper hyresavgifter eller royalty för kinematografisk film ävensom televisionsfilm.

Def. av ”fast driftställe”

i) I) Med uttrycket »fast driftställe»¹ förstås en stadigvarande affärsanordning, i vilken företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

- exemplifiering

II) Såsom fast driftställe anses särskilt:

- 1) plats för företagsledning,
- 2) filial,
- 3) kontor,
- 4) fabrik,
- 5) verkstad,
- 6) gruva, stenbrott eller annan plats för utnyttjandet av naturtillgångar,
- 7) plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsarbete, som varar mer än tolv månader.

- undantag

III) Uttrycket »fast driftställe» skall icke anses innefatta:

- 1) användningen av anordningar, avsedda uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,
- 2) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,
- 3) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom ett annat företags försorg,
- 4) innehavet av en stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning,
- 5) innehavet av en stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslu-

tande för att för företagets räkning ombesörja reklam, meddela upplysningar, bedriva vetenskaplig forskning eller utöva liknande verksamhet under förutsättning att verksamheten är av förberedande eller biträdande art.

- beroende
representant

IV) En person, som är verksam i en av de avtalsslutande staterna för ett företag i den andra avtalsslutande staten - härunder inbegripes icke sådan oberoende representant som avses i punkt V) - behandlas såsom ett fast driftställe i den förstnämnda staten om han innehar och i den förstnämnda staten regelbundet använder en fullmakt att sluta avtal i företagets namn samt verksamheten icke begränsas till inköp av varor för företagets räkning.

- oberoende
representant

V) Ett företag i en av de avtalsslutande staterna anses icke hava ett fast driftställe i den andra avtalsslutande staten allenast på den grund, att företaget uppehåller affärsförbindelser i den andra sta-

¹Jfr p. 3 anv. 53 § KL; RSV:s anm.

ten genom förmedling av en mäklare, kommissionär eller annan fullständigt oberoende representant, under förutsättning att dessa personer därvid fullgöra uppdrag, vilka tillhöra deras vanliga affärsverksamhet.

- ”närstående
företag”

VI) Den omständigheten, att ett bolag med hemvist i en av de avtalsslutande staterna kontrolleras eller kontrolleras av ett bolag, som har sitt hemvist i den andra avtalsslutande staten eller som uppehåller affärsförbindelser i denna andra stat (antingen genom ett fast driftställe eller annorledes), skall icke i och för sig medföra att någotdera bolaget betraktas såsom ett fast driftställe för det andra bolaget.

Def. av ”inter-
nationell trafik”

j) Uttrycket »internationell trafik» inbegriper trafik som utövas mellan orter i ett och samma land såsom ett led i trafik mellan två eller flera länder.

Tolkningsregel

§ 2. Då en av de avtalsslutande staterna tillämpar bestämmelserna i detta avtal, skall, såvitt icke sammanhanget annorlunda kräver, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke sär-

16 Lagen/Avtalet

skilt angivits, anses hava den betydelse, som uttrycket har enligt gällande lagar inom den ifrågavarande staten rörande sådana skatter, som äro föremål för avtalet.

Inkomst av rörelse

Artikel IV

§ 1. Inkomst av rörelse, åtnjuten av ett företag i en av de avtalsslutande staterna, må beskattas allenast i denna stat, såvida icke företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från ett där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, äger den andra avtalsslutande staten beskatta företagets inkomst men endast så stor del därav, som är hänförlig till det fasta driftstället.

Inkomstberäkning

§ 2. Om ett företag i en av de avtalsslutande staterna bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från ett där beläget fast driftställe, skall i vardera staten till det fasta driftstället hänföras den inkomst av rörelse, som driftstället kan antagas skola hava åtnjutit, därest driftstället varit ett fristående företag med samma eller liknande verksamhet, bedriven under samma eller liknande villkor, samt driftstället självständigt avslutat affärer med det företag, till vilket driftstället hör.

Avdrag

§ 3. Vid bestämmandet av det fasta driftställets inkomst av rörelse skall avdrag medgivas för alla kostnader som uppkommit för det fasta driftställets räkning, härunder inbegripna kostnader för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om kostnaderna uppkommit i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

§ 4. Vad i § 2 av denna artikel stadgas skall emellertid - i den mån i en av de avtalsslutande staterna inkomst hänförlig till ett fast driftställe brukat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget¹ - icke hindra att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestämmas genom ett dylikt brukligt förfarande. Förfarandet skall dock vara sådant att resultatet står i överensstämmelse med de i denna artikel angivna principerna.

§ 5. Inkomst skall icke anses hänförlig till ett fast driftställe allenast av den anledningen att det fasta driftstället inköper varor för företagets räkning.

§ 6. Vid tillämpningen av föregående paragrafer skall inkomst hänförlig till det fasta driftstället bestämmas genom samma förfarande år från år såvida icke särskilda förhållanden annat föranleda.

*Företag med
intressegemenskap*

Artikel V²

I fall då

a) ett företag i en av de avtalsslutande staterna direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltaga i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en av de avtalsslutande staterna som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äga del i båda dessa företags kapital,

skall iakttagas följande. Om mellan företagen i fråga om handel eller andra ekonomiska förbindelser avtalas eller föreskrivas villkor, som avvika från dem som skulle hava avtalats mellan två av varandra oberoende företag, må alla vinster, som skulle hava tillkommit det ena företaget om sagda villkor icke funnits men som på grund av villkoren i fråga icke tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomster och beskattas i överensstämmelse därmed.

Sjö- och luftfart

Artikel VI

Sjöfart

§ 1. Utan hinder av bestämmelserna i föregående artiklar av detta avtal skall inkomst, som förvärfvas genom utövande av sjöfart i internationell trafik medelst fartyg registrerade i en av de avtalsslutande staterna, vara undantagen från beskattning i den an-

¹Jfr RA 1971 ref. 50; RSV:s anm.

²Jfr 43 § 1 mom. KL; RSV:s anm.

dra avtalsslutande staten, såvida icke företaget äger hemvist i denna andra stat; i dylika fall må den sistnämnda staten beskatta inkomsten.

Luftfart § 2. Inkomst, som förvärvas genom utövande av luftfart i internationell trafik, skall beskattas allenast i den avtalsslutande stat, i vilken företaget har sin verkliga ledning.

Utdelning

Artikel VII

Utdelning från Sverige § 1. Utdelning från ett bolag med hemvist i Sverige till en person med hemvist i Grekland skall vara undantagen från svensk skatt.

Utdelning från Grekland - källskatt § 2. Utdelning från ett bolag med hemvist i Grekland till en person med hemvist i Sverige skall i Grekland vara underkastad grekisk inkomstskatt under förutsättning att utdelningen avdrages från det belopp av bolagets sammanlagda nettoinkomst, som är föremål för den grekiska inkomstskatten å juridiska personer.

- skattefrihet i Sverige § 3. Utdelning från ett bolag med hemvist i Grekland till ett bolag med hemvist i Sverige skall vara undantagen från svensk skatt. Denna skattebefrielse inträder dock icke med mindre förhållandena äro sådana att utdelningen enligt svensk lag skulle ha varit undantagen från svensk skatt, om det förstnämnda bolaget hade varit att anse som bosatt i Sverige och icke i Grekland.

Undantag från §§ 1 och 2 § 4. Bestämmelserna i §§ 1 och 2 av denna artikel äro icke tillämpliga, om en person med hemvist i en av de avtalsslutande staterna innehar ett fast driftställe i den andra avtalsslutande staten och utdelningen i fråga äger direkt samband med den från driftstället bedrivna rörelsen; i dylikt fall skall artikel IV av detta avtal äga tillämpning.

Ränta

Artikel VIII

§ 1. Ränta, som härrör från en av de avtalsslutande staterna och utbetalas till en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, må beskattas i denna andra stat.

Källskatt 10 %	<p>§ 2. Den avtalsslutande stat, från vilken härrör ränta som utbetalas till en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall dock vara bibehållen vid rätten att enligt sin egen lagstiftning beskatta räntan. Utövas denna beskattningsrätt, får den påförda skatten icke överstiga 10 procent av räntans belopp. De behöriga myndigheterna i de båda staterna skola träffa överenskommelse om tillämpningen av nämnda begränsning.</p>
Def. av "ränta" enl. art. VIII	<p>§ 3. Med uttrycket »ränta» förstås i denna artikel inkomst av värdepapper som utfärdats av staten, av obligationer eller debentures, antingen desamma utfärdats mot säkerhet i egendom eller icke och antingen de representera en rätt till andel i vinst eller icke, samt av varje annat slags fordran ävensom all annan inkomst, vilken enligt skattelagstiftningen jämföras med inkomst av försträckning.</p>
Undantag från §§ 1 och 2	<p>§ 4. Bestämmelserna i föregående paragrafer äro icke tillämpliga, om den person, som äger hemvist i en av de avtalsslutande staterna och uppbär räntan, innehar ett fast driftställe i den andra avtalsslutande staten varifrån räntan härrör och den fordran av vilken räntan härflyter äger verkligt samband med det fasta driftstället. I dylikt fall skall artikel IV av detta avtal äga tillämpning.</p>
Källregel	<p>§ 5. Ränta skall anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är staten själv, en politisk underavdelning till staten eller en person med hemvist i denna stat. Om den person som utbetalar räntan - antingen han äger hemvist i en av de avtalsslutande staterna eller ej - i en av de avtalsslutande staterna innehar ett fast driftställe, för vilket upptagits det lån som räntan avser, och räntan bestrides av det fasta driftstället, skall räntan dock anses härröra från den avtalsslutande stat, i vilken det fasta driftstället är beläget.</p>
Intressegemenskap	<p>§ 6. Beträffande sådana fall, då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleda att det utbetalade räntebeloppet med hänsyn till den skuld, för vilken räntan erlägges, överstiger det belopp som skulle hava avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om dylika förbindelser icke förelegat, skola bestämmelserna i denna artikel gälla allenast för sistnämnda belopp. I dylikt fall skall överskjutande räntebelopp beskattas i enlighet med lagstiftningen i de båda</p>

20 Lagen/Avtalet

avtalsslutande staterna med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Royalty

Artikel IX

§ 1. Royalty, som härrör från en av de avtalsslutande staterna och utbetalas till en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, må beskattas i denna andra stat.

Källskatt 5 %

§ 2. Den avtalsslutande stat, från vilken härrör royalty som utbetalas till en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall dock vara bibehållen vid rätten att enligt sin egen lagstiftning beskatta royaltyn. Utövas denna beskattningsrätt, får den påförda skatten icke överstiga 5 procent av royaltyns bruttobelopp. De behöriga myndigheterna i de båda staterna skola träffa överenskommelse om tillämpningen av nämnda begränsning.

Def. av "royalty" enligt art. IX

§ 3. Med uttrycket »royalty» förstås i denna artikel varje slag av utbetalning, som uppbäres såsom ersättning för upphovsrätt till litterära, konstnärliga eller vetenskapliga verk, för nyttjandet av eller rätten att nyttja patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemlig fabriktionsmetod eller recept, för nyttjandet av eller rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplysningar om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur; uttrycket omfattar däremot icke något slag av royalty eller annat belopp, som utbetalas för nyttjandet av gruva, stenbrott eller annan naturtillgång eller för kinematografisk film eller televisionsfilm.

- leasingavgifter

- ej naturtillgångar

- jfr art. III § 1 h

Avyttring

§ 4. Inkomst genom avyttring av egendom eller rättighet, som avses i § 3, skall beskattas allenast i den avtalsslutande stat i vilken säljaren äger hemvist.

Undantag från §§ 1, 2 och 4

§ 5. Bestämmelserna i §§ 1, 2 och 4 äro icke tillämpliga, om den person, som äger hemvist i en av de avtalsslutande staterna och som uppbär royaltyn, innehar ett fast driftställe i den andra avtalsslutande staten varifrån royaltyn härrör och den rättighet av vilken royaltyn härflyter äger verkligt samband med det fasta driftstället. I dylikt fall skall artikel IV av detta avtal äga tillämpning.

Intressegemenskap

§ 6. Beträffande sådana fall, då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleda att det utbetalade royaltobeloppet med hänsyn till det nyttjande eller den rätt, för vilken royaltyn erlägges, överstiger det belopp, som skulle hava avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om dylika förbindelser icke förelegat, skola bestämmelserna i denna artikel gälla allenast för sistnämnda belopp. I dylikt fall skall överskjutande ersättningsbelopp beskattas i enlighet med lagstiftningen i de båda avtalsslutande staterna med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Inkomst av fastighet

Artikel X

§ 1. Inkomst av fastighet må beskattas i den avtalsslutande stat i vilken fastigheten är belägen.

Def. av "fastighet"

§ 2. Uttrycket »fastighet» skall hava den betydelse som uttrycket har enligt gällande lagar i den avtalsslutande stat, i vilken egendomen i fråga är belägen. Under detta uttryck inbegripes dock städse egendom som utgör tillbehör till fastighet, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter å vilka föreskrifterna i allmän lag angående fastigheter äga tillämpning, nyttjanderätt till fastighet¹ och rätt till föränderliga eller fasta

¹Se RÅ 1989 ref. 37 och RÅ 1995 ref. 91; RSV:s anm.

ersättningar för nyttjandet av gruvor och andra naturtillgångar. Fartyg och luftfartyg skola däremot icke betraktas såsom fastigheter.

22 Lagen/Avtalet

Brukande, uthyrning etc.

§ 3. Bestämmelserna i §§ 1 och 2 ovan skola äga tillämpning såväl å inkomst, vilken förvärfvas genom omedelbart brukande av fastighet, som å inkomst, vilken erhålles genom uthyrning av fastighet eller genom annan användning av fastigheten, därunder inbegripet inkomst av lantbruks- och skogsföretag. Bestämmelserna skola likaledes tillämpas å inkomst genom avyttring av fastighet.

Avyttring

Fastighet i näringsverksamhet

§ 4. Bestämmelserna i §§ 1-3 ovan skola även äga tillämpning å sådan inkomst av fastighet som förvärfvas av annat företag än lantbruks- eller skogsföretag ävensom inkomst av fastighet som användes vid utövandet av fria yrken.

Realisationsvinst

Artikel XI

OBS art. IX § 4 och art. X § 3

En person med hemvist i en av de avtalsslutande staterna skall vara befriad från skatt i den andra avtalsslutande staten å vinst på grund av försäljning, överlåtelse eller byte av förmögenhetstillgångar som ej utgöras av fastighet, såvida icke personen i fråga innehar ett fast driftställe i denna andra stat och vinsten äger direkt samband med den från driftstället bedrivna rörelsen.

Självständig yrkesutövning

Artikel XII

Inkomst, som förvärfvas av en person med hemvist i en av de avtalsslutande staterna genom utövande av fritt yrke eller annan därmed jämförbar självständig verksamhet, skall beskattas allenast i denna stat om han icke har en stadigvarande anordning i den andra avtalsslutande staten, som regelmässigt står till hans förfogande för utövandet av verksamheten. Därest han har en sådan stadigvarande anordning, må den del av inkomsten som är hänförlig till denna anordning beskattas i den andra avtalsslutande staten.

Enskild tjänst

Artikel XIII

§ 1. Där icke artiklarna XIV, XV och XVI annat föranleda skola löner och liknande ersättningar, som en person med hemvist i en av de avtalsslutande staterna uppbär på grund av arbetsanställning,

beskattas allenast i denna stat, såvida icke arbetet utföres i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utföres i den andra staten, må ersättningen på grund av anställningen beskattas i denna stat.

Undantag från § 1

§ 2. Utan hinder av bestämmelserna i § 1 ovan skall ersättning, som en person med hemvist i en av de avtalsslutande staterna uppbär på grund av arbete som utföres i den andra avtalsslutande staten, beskattas allenast i den förstnämnda staten, under förutsättning att

183-dagarsregeln

- a) inkomsttagaren vistas i denna andra stat under en tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiga 183 dagar under beskattningsåret¹ i fråga,
- b) ersättningen betalas av eller på uppdrag av en arbetsgivare, som ej äger hemvist i denna andra stat, och
- c) ersättningen ej såsom omkostnad belastar ett fast driftställe eller en stadigvarande anordning, som arbetsgivaren har i denna andra stat.

Undantag från §§ 1 och 2

§ 3. Utan hinder av vad som stadgas ovan i denna artikel må ersättning för personligt arbete, som fullgöres

Ombordanställda

a) ombord å fartyg i internationell trafik, vilket är registrerat i en av de avtalsslutande staterna, beskattas i denna avtalsslutande stat, såvida icke företaget äger hemvist i den andra staten; i dylikt fall må inkomsten beskattas i den sistnämnda staten; samt

b) ombord å luftfartyg i internationell trafik, beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken företaget har sin verkliga ledning.

Offentlig tjänst

Artikel XIV

Lön och pension inkl. ATP

§ 1. Ersättningar, pensioner däri inbegripna, vilka utbetalas av -eller från fonder inrättade av - en av de avtalsslutande staterna, dess politiska underavdelningar eller lokala

24 Lagen/Avtalet

myndigheter till en fysisk person såsom ersättning för arbete, som utförts i tjänst hos samma stat, underavdelning eller lokala myndighet, må beskattas i den staten. Motsvarande skall gälla i fråga om andra pensioner, som utbetalas av staten, ävensom pensioner som utbetalas av socialförsäkringsanstalter och liknande inrättningar.

Undantag från § 1

§ 2. Bestämmelserna i artiklarna XIII, XV och XVI äro tillämpliga å ersättningar och pensioner som utbetalas för tjänster, utförda i samband med rörelse som bedrivits av en av de avtalsslutande staterna, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter.

¹Se RÅ 1978 1:22; RSV:s anm.

Styrelsearvode

Artikel XV

Styrelsearvoden eller liknande ersättningar, som uppbäras av en person med hemvist i en av de avtalsslutande staterna i egenkap av styrelseledamot i ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, må beskattas i denna andra stat.¹

Pension

Artikel XVI

pga enskild tjänst (utom ATP)

Där icke bestämmelserna i § 1 av artikel XIV annat föranleda, skola pensioner och liknande ersättningar, som utbetalas i anledning av tidigare anställning, beskattas allenast i den avtalsslutande stat i vilken den som uppbär ersättningen äger hemvist.

*Artister och
idrottsmän*

Artikel XVII

Utan hinder av vad eljest i detta avtal stadgas må inkomst, som skådespelare, filmskådespelare, radio- eller televisionsartister, musiker och dylika ävensom idrottsmän förvärva under sin yrkesutövning, beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken yrket utövas.²

Livränta

Artikel XVIII

- från Sverige

§ 1. Livräntor, uppburna från inkomstkällor i Sverige, av en fysisk person med hemvist i Grekland, skola vara undantagna från svensk skatt.

- från Grekland

§ 2. Livräntor, uppburna från inkomstkällor i Grekland av en fysisk person med hemvist i Sverige, skola vara undantagna från grekisk skatt.

Def. av "livränta"

§ 3. Med »livränta» förstås ett fastställt belopp, som på grund av förpliktelse skall utbetalas periodiskt på fastställda tider under vederbörandes livstid eller under annan angiven eller fastställbar tidsperiod.

*Professorer och
lärare*

Artikel XIX

En professor eller lärare vid en institution för högre utbildning eller vetenskaplig forskning i en av de avtalsslutande staterna, som uppbär ersättning för undervisning eller för vetenskapliga studier eller forskning vid universitet, högskola eller annan institution för högre utbildning eller för forskning i den andra avtalsslutande staten under tillfällig vistelse därstädes, ej överstigande två år, skall vara befriad från beskattning i sistnämnda stat för

¹Jfr SINK; RSV:s anm.

²Jfr LSI; RSV:s anm.

ersättning därest ifrågavarande institution tillhör staten eller

ock privaträttslig eller offentligrättslig juridisk person, vars verksamhet icke bedrivs i vinstsyfte.

Studera

Artikel XX

”Understöd” från annan stat

§ 1. En studera eller affärs- eller hantverkspraktikant från en av de avtalsslutande staterna, som vistas i den andra avtalsslutande staten allenast för sin undervisning eller utbildning, skall ej beskattas i denna andra stat för belopp, som han uppbär till bestridande av sitt uppehälle, sin undervisning eller sin utbildning, därest beloppen i fråga utbetalas till honom från utlandet.

Arbetsinkomst

- högst 3 år

- villkoren

§ 2. En fysisk person från en av de avtalsslutande staterna, som vistas i den andra avtalsslutande staten allenast såsom studera vid universitet, högskola eller skola i den staten eller såsom affärs- eller hantverkspraktikant, skall under en period icke överstigande tre på varandra följande beskattningsår vara befriad från beskattning i denna andra stat för inkomst av anställning därstädes, under förutsättning att

a) inkomsten är erforderlig för att bestrida kostnaderna för hans uppehälle och undervisning, och

b) inkomsten i fråga icke överstiger 4 000 svenska kronor under beskattningsåret respektive motsvarande belopp i grekisk valuta.

Annan inkomst

Artikel XXI

Inkomst, beträffande vilken ingen uttrycklig bestämmelse meddelats i föregående artiklar av avtalet, skall beskattas allenast i den avtalsslutande stat i vilken den som uppbär inkomsten äger hemvist.

Förmögenhet

Artikel XXII

Om skatt å förmögenhet utgår i en av de avtalsslutande staterna eller i båda staterna, skola följande bestämmelser äga tillämpning:

- Fastighet** a) Förmögenhet bestående av sådan fastighet som avses i § 2 av artikel X må beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken fastigheten är belägen.
- Lös egendom i fast driftställe m.m.** b) Med förbehåll för vad som stadgas i punkt a) ovan skall gälla att förmögenhet, bestående av tillgångar som äro att hänföra till anläggnings- eller driftkapital i ett företags fasta driftställe, eller av tillgångar, som ingå i en stadigvarande anordning för utövan-det av fritt yrke, må beskattas i den avtalsslutande stat i vilken det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen är belägen.
- Övrig förmögenhet** c) Alla andra slag av förmögenhet, som innehavas av en person med hemvist i en av de avtalsslutande staterna, skola beskattas allenast i denna stat.

Metodartikeln

Artikel XXIII

28 *Lagen/Avtalet*

Grekland	§ 1. I enlighet med vad som stadgas i grekisk lag angående kvittning mot grekisk skatt av skatt, som skall betalas i annat land, skall svensk skatt, som enligt svensk lag och i överensstämmelse med detta avtal direkt eller genom skatteavdrag erlägges för inkomst från inkomstkällor i Sverige, kvittningsvis avräknas å varje grekisk skatt, som belöper å samma inkomst.
- avräkning	
Sverige	§ 2. Inkomst från inkomstkällor ¹ i Grekland, vilken inkomst i överensstämmelse med detta avtal må beskattas i Grekland antingen direkt eller genom skatteavdrag, skall vara undantagen från svensk skatt.
- exempt	
- undantag från 1:a stycket	Från denna regel skola dock följande undantag gälla: a) I sådana fall då inkomsten utgöres av
- utdelning	1) utdelning från ett bolag med hemvist i Grekland till en person med hemvist i Sverige och denne icke är ett sådant bolag, som i enlighet med vad som stadgas i § 3 av artikel VII är frikallat från svensk skatt, eller
- ränta	2) ränta, å vilken § 2 av artikel VIII äger tillämpning och vilken utbetalas till en person med hemvist i Sverige, eller
- royalty	3) royalty, å vilken § 2 av artikel IX äger tillämpning och vilken utbetalas till en person med hemvist i Sverige,
- avräkning	skall svensk skatt beräknas på inkomstens bruttobelopp. Från den i enlighet härmed påförda svenska skatten skall avräknas den grekiska inkomstskatt, som belöper å samma inkomst.
- matching credit	b) Vid tillämpningen av den under punkt a) ovan angivna undantagsbestämmelsen skall, då hel befrielse från eller nedsättning av den till utdelningen respektive räntan eller royaltyn hänförliga grekiska inkomstskatten meddelats för en bestämd tidsperiod, från den å ifrågavarande belopp påförda

svenska skatten avräknas ett belopp motsvarande den grekiska inkomstskatt som skulle hava varit hänförlig till utdelningen, räntan eller royaltyn, därest sådan skattebefrielse eller skattenedsättning ej meddelats.

- denna punkt har upphört att gälla

c) I sådana fall, då ränta uppbäres från inkomstkällor i Grekland av en person med hemvist i Sverige, skall - oberoende av bestämmelserna i punkterna a) och b) ovan med avseende å de första tio beskattningsår, för vilka detta avtal äger tillämpning, från den å räntan belöpande svenska skatten avräknas ett belopp motsvarande tio procent av räntans belopp.

¹Se RÅ 1995 not. 68; RSV:s anm.

- förmögenhet

§ 3. Om förmögenhet, som innehaves av en person med hemvist i Sverige, i enlighet med artikel XXII må beskattas i Grekland, skall förmögenheten i fråga vara undantagen från svensk skatt.

- progressionsförbehåll

§ 4. Svensk progressiv skatt, som påföres personer med hemvist i Sverige, må beräknas efter den skattesats, som skulle hava varit tillämplig, om även sådan inkomst eller förmögenhet, som enligt föreliggande avtal är undantagen från beskattning, inräknats i den skattepliktiga inkomsten eller förmögenheten.

Oskift dödsbo

Artikel XXIV

Inkomst- eller förmögenhetsbeskattning i Sverige

§ 1. Om enligt föreskrifterna i detta avtal en person med hemvist i Grekland är befriad från eller berättigad till nedsättning av svensk skatt, skall motsvarande befrielse eller nedsättning komma ett oskift dödsbo till godo, i den mån en eller flera av dödsbodelägarna äga hemvist i Grekland.

Beskattning i Grekland

§ 2. Svensk skatt, som påföres ett oskift dödsbo, skall kvittningsvis avräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel XXIII i den mån inkomsten tillkommer en dödsbodelägare med hemvist i Grekland.

*Förbud mot
diskriminering*

Artikel XXV

Medborgare

§ 1. Medborgare i en av de avtalsslutande staterna skola icke i den andra avtalsslutande staten bliva föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav, som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande skattekrav, som medborgarna i den senare staten under samma förhållanden äro eller kunna bliva underkastade.¹

Def. av ”med-
borgare”

§ 2. Uttrycket »medborgare» betyder:
a) Beträffande Grekland: Alla grekiska medborgare samt alla juridiska personer och andra sammanslutningar, som bildats jämlikt gällande grekisk lag.
b) Beträffande Sverige: Alla svenska medborgare samt alla juridiska personer och andra sammanslutningar, som bildats jämlikt gällande svensk lag.

Fast driftställe

§ 3. Beskattningen av ett fast driftställe, som ett företag i en av de avtalsslutande staterna har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat icke vara mindre fördelaktig än beskattningen av ett företag i den andra staten, som bedriver samma verksamhet.

¹Se t.ex. RÅ 1986 not. 785 och RÅ 1988 ref. 154; RSV:s anm.

Vad nu sagts skall icke anses medföra förpliktelse för någon av de avtalsslutande staterna att medgiva personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten personliga avdrag vid beskattningen, skattebefrielser och skattenedsättningar på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj, som medgivas personer med hemvist i den förstnämnda staten.

Grekiskt ägande
av svenskt företag
(och omvänt)

§ 4. Företag i den ena avtalsslutande staten, vilkas kapital helt eller delvis äges eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande

staten, skola icke i den förstnämnda staten bliva föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav, som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande skattekrav, som andra liknande företag i denna förstnämnda stat äro eller kunna bliva underkastade.¹

Def. av "beskattning"

§ 5. I denna artikel avser uttrycket beskattning skatter av varje slag och beskaffenhet.

Diplomater m.fl.

*Artikel XXVI*²

Bestämmelserna i detta avtal påverka icke rätten att åtnjuta längre gående befrielser, vilka enligt folkrättens allmänna regler eller särskilda överenskommelser tillkomma diplomatiska eller konsulära befattningshavare. I den mån på grund av sådana längre gående befrielser inkomst och förmögenhet icke beskattas i den stat i vilken befattningshavaren är ackrediterad, förbehålles beskattningsrätten den utsändande staten.

Utbyte av upplysningar

*Artikel XXVII*³

RSV behörig myndighet

De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna må utbyta sådana upplysningar (av beskaffenhet att enligt de båda staternas respektive skattelagar stå till beskattningsmyndigheternas förfogande under deras sedvanliga tjänsteutövning) som äro nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i föreliggande avtal eller för att förebygga bedrägeri eller för att tillämpa givna föreskrifter till förebyggande av skatteflykt i fråga om de skatter, som avses i avtalet. De utbytta upplysningarna skola behandlas såsom hemliga och få icke yppas för andra personer, befattningshavare vid domstolar inbegripna, än dem, som handlägga taxering och uppbörd av de skatter, som avses i avtalet, eller avgöra besvär i anslutning därtill. Sådana upplysningar få emellertid icke utbytas,

¹Se t.ex. RÅ 1987 ref. 158, RÅ 1993 ref. 91 och RÅ 1996 ref. 69; RSV:s anm.

²Se LIP; RSV:s anm.

³Jfr LÖHS och prop. 1989/90:14 om OECD- och Europarådskonventionen; RSV:s anm.

som skulle röja affärshemlighet, hemlig tillverkningsmetod, yrkeshemlighet eller något i affärsverksamhet nyttjat förfaringssätt.

Upplysningar som nu sagts må utbytas utan särskild begäran eller, i särskilda fall, efter därom gjord framställning. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna skola överlägga med varandra i syfte att fastställa de upplysningar, som skola utbytas utan särskild begäran.

Ömsesidig överenskommelse

Artikel XXVIII

**Beskattning i strid
med avtalet**

§ 1. Kan skattskyldig visa att beskattningsmyndigheterna i de avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder, som medfört eller komma att medföra en mot bestämmelserna i detta avtal stridande beskattning, äger han göra framställning i saken hos den behöriga myndigheten i den stat i vilken han äger hemvist. Sådan framställning skall göras innan besvär över beskattningen i fråga anförts hos grekisk skattedomstol. Befinnes framställningen grundad, skall den behöriga myndighet hos vilken framställningen sålunda gjorts vidtaga åtgärder för att träffa överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika dylik beskattning.

§ 2. Skulle svårigheter eller tvivelsmål uppkomma rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal, skola de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna avgöra frågan genom ömsesidig överenskommelse.

Äldre avtal

Artikel XXIX

Nedan angivna avtal mellan Grekland och Sverige skola icke tillämpas under tid, då föreliggande avtal är gällande, nämligen

a) avtalet den 19 november 1931 om ömsesidigt fritagande från inkomstskatt i vissa fall av inkomster härrörande från rederirörelse;

b) avtalet den 27 maj 1954 om ömsesidigt fritagande från beskattning av inkomster härrörande från luftfartstrafik.

Ikraftträdande

Artikel XXX

§ 1. Detta avtal skall ratificeras av de avtalsslutande staterna i enlighet med vardera statens grundlagar och övriga föreskrifter.

§ 2. Ratifikationshandlingarna skola utväxlas i Stockholm snarast möjligt.¹

¹Ratifikationshandlingarna utväxlades den 20 augusti 1963.

§ 3. Sedan ratifikationshandlingarna utväxlats skall avtalet äga tillämpning beträffande inkomst som förvärvats å eller efter den 1 januari det kalenderår, under vilket utväxling av ratifikationshandlingarna ägt rum, samt, såvitt avser den

svenska statliga förmögenhetsskatten, i fråga om skatt som utgår på grund av taxering under eller efter kalenderåret närmast efter det, under vilket utväxling av ratifikationshandlingarna ägt rum.

Upphörande

Artikel XXXI

Detta avtal skall förbliva i kraft utan tidsbegränsning, men envar av de avtalsslutande staterna äger att senast den 30 juni under ett kalenderår, dock icke tidigare än år 1965 - på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet hos den andra avtalsslutande staten. I händelse av sådan uppsägning skall avtalet upphöra att gälla beträffande inkomst som förvärfvas å eller efter den 1 januari kalenderåret närmast efter det, varunder uppsägningen ägde rum, samt, såvitt avser förmögenhetsskatt, i fråga om skatt som utgår på grund av taxering under eller efter det andra kalenderåret efter det, varunder uppsägningen ägde rum.

Till bekräftelse härå hava undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Athén den 6 oktober 1961 i två exemplar på engelska språket.

För Konungariket Sverige

F.Stackelberg

För Konungariket Grekland

M. Pasmazoglou

Anvisningar

A. Allmänna anvisningar

Bestämmelserna i avtalet skola tillämpas av beskattningsmyndigheterna med iakttagande av innehållet i dessa anvisningar.

Skattskyldighet i Sverige

Frågan huruvida eller i vilken omfattning en person är skattskyldig i Sverige avgöres emellertid i första hand med ledning av de svenska skatteförfattningarna. Om enligt dessa författningar skattskyldighet icke föreligger, kan sådan ej heller inträda på grund av avtalet. I den mån avtalet innebär inskränkning av den skattskyldighet i Sverige, som föreskrives i de svenska skatteförfattningarna, skall avtalet däremot lända till efterrättelse.

Beskattning i strid med avtalet

Därest den skattskyldige kan visa, att av beskattningsmyndigheterna vidtagits åtgärder, som medfört eller komma att medföra en mot avtalets bestämmelser stridande beskattning, äger han — utan hinder av vad i första stycket sägs — enligt art. XXVIII § 1 göra framställning om rättelse härutinnan. Sådan framställning skall göras hos Kungl. Maj:t och ingivas till finansdepartementet snarast möjligt efter det den skattskyldige erhöi kännedom om ifrågavarande åtgärder. Framställningen skall, i förekommande fall, göras innan besvär över beskattningen i fråga anföres hos grekisk skattedomstol.

Rätt att i nyssnämnda ordning påkalla prövning av avtalets tillämpning tillkommer fysisk person med hemvist här i riket samt svensk juridisk person.

De flesta inkomstslagen äro i avtalet särskilt behandlade. Vissa speciella arter av inkomster — t. ex. vissa slag av periodiskt understöd — äro dock ej omnämnda i avtalet. I dylika fall sker beskattningen enligt art. XXI.

Förmögenhet

Vad angår förmögenhet äro vissa slag därav särskilt behandlade i art. XXII punkterna a) och b). I övrigt sker beskattningen enligt art. XXII punkt c). Jämför även art. XXIII §§ 3 och 4.

B.Särskilda anvisningar

Personer som omfattas av avtalet

till art. I och III.

Hemvist

Avtalets bestämmelser äro i allmänhet tillämpliga endast på fysiska och juridiska personer, vilka äga hemvist antingen i Sverige eller i Grekland. Huruvida en fysisk eller juridisk person skall anses äga hemvist i endera staten, avgöres med ledning av lagstiftningen i denna stat. I art. III § 1 e) regleras fall av s. k. dubbelt hemvist, d. v. s. då den skattskyldige enligt svensk lagstiftning äger hemvist i Sverige och enligt grekisk lagstiftning i Grekland. Vid tillämpning av avtalet skall i sådana fall den skattskyldige anses äga hemvist allenast i den stat, i vilken han med iakttagande av sagda bestämmelser äger hemvist.

Skatter som omfattas av avtalet

till art. II.

Avtalet gäller endast beträffande de skatter, som angivas i art. II. Vad beträffar Sverige inbegripas såväl den statliga som den kommunala inkomstskatten ävensom den statliga förmögenhetsskatten.

till art. IV och VI.

Rörelse

Inkomst av *rörelse*, som bedrivs från fast driftställe, beskattas i regel enligt art. IV. Vad som förstås med uttrycket »fast driftställe» är angivet i art. III § 1 i). Därest en person med hemvist i Sverige bedriver rörelse i Grekland från ett därstädes beläget fast driftställe, skall den till driftställets verksamhet hänförliga inkomsten undantagas från beskattning i Sverige. Omkostnader som belöpa å sagda verksamhet skola följaktligen ej beaktas vid taxering av inkomst, som skall här beskattas.

Inkomstfördelningen

Vid tillämpningen av art. IV § 2 bör i första hand till grund för inkomstfördelningen läggas den särskilda bokföring, som må hava förts vid det fasta driftstället; i mån av behov skall denna bokföring justeras, så att inkomstfördelningen sker i enlighet med den i sagda bestämmelse angivna principen. Enligt art. IV § 3 medgives avdrag för så stor del av huvudkontorets allmänna omkostnader, som skäligen kan anses belöpa å det fasta driftstället.

Sjö- och luftfart

I art. VI § 1 meddelas bestämmelser angående inkomst av *sjöfart* i internationell trafik medelst fartyg inregistrerade i Sverige eller Grekland. Innebörden av uttrycket »internationell trafik» framgår av art. III § 1 j). Då dylik inkomst förvärfvas genom i Grekland inregistrerat fartyg är inkomsten undantagen från svensk skatt såvida icke fråga är om ett svenskt företag. I fråga om inkomst av *luftfart* i internationell trafik medför regeln i art. VI § 2 att, då en person med hemvist i Grekland bedriver sådan rörelse i Sverige, inkomsten skall undantagas från beskattning här i riket även om rörelsen bedrivs från här beläget fast driftställe.

Företag med intressegemenskap

till art. V.

Art. V innehåller en allmän regel angående omräkning av vinstfördelningen mellan *koncernföretag*. För Sveriges del innebär detta endast, att beskattningsmyndigheterna äro bibehållna vid sin rätt att vid taxeringen verkställa dylik omräkning i den utsträckning och under de förutsättningar, som angivas i 43 §

38 *Anvisningarna*

kommunalskattelagen.

Då sådan omräkning äger rum mellan företag i Sverige och i Grekland skall anmälan härom, med angivande i korthet av vad som förekommit, av vederbörande taxeringsintendent (*numera skattemyndighet; RSV:s anm.*) ingivas till finansdepartementet (rättsavdelningen).

Utdelning

till art. VII.
(jfr art. XXIII)

- från bolag i Grekland
1. Då ett *bolag i Grekland* verkställer utdelning till en fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige, som bedriver rörelse från fast driftställe i Grekland, och utdelningen i fråga äger direkt samband med den från driftstället bedrivna rörelsen, tillämpas bestämmelserna i art. IV; inkomsten är jämlikt art. XXIII § 2 första stycket undantagen från beskattning i Sverige.
2. Då ett bolag i Grekland verkställer utdelning till en fysisk eller juridisk person, som äger hemvist i Sverige och ej förvärvar utdelningen genom ett av honom i Grekland innehaft fast driftställe, skall iakttas följande.
- till aktiebolag eller ek. för.
- a) I sådana fall, då utdelningen uppbäres av ett *aktiebolag* eller en *ekonomisk förening*, skall utdelningen vara undantagen från beskattning i Sverige, om utdelningen enligt de svenska skatteförfattningarna skulle hava varit undantagen från beskattning härstädes, därest såväl det utdelande bolaget som det bolag eller den förening, som uppbär utdelningen, hade varit bosatta i Sverige (art. VII § 3). Härutinnan hänvisas till hithörande bestämmelser i 54 § kommunalskattelagen samt 7 § förordningen om statlig inkomstskatt ävensom i förordningen den 9 december 1960 (nr 658) (*bestämmelserna om skattefrihet för utdelning finns numera i 7 § 8 mom. 6 st. SIL; RSV:s anm.*) med provisoriska bestämmelser om beskattningen av aktiebolags och ekonomisk förenings inkomst i vissa fall. Härvid skall frågan om avdrag för ränta å gäld, som belöper å aktierna i det grekiska bolaget, vid tillämpningen av 39 § 1 mom. kommunalskattelagen så bedömas som om utdelningen undantagits från skatteplikt jämlikt 54 § samma lag (*den ovan åberopade avdragsbegränsningen i 39 § 1 mom. KL upphävdes genom SFS 1979:612; RSV:s anm.*).
- till övriga
- b) I andra fall skall svensk skatt beräknas å utdelningens bruttobelopp, d. v. s. å hela det utdelade beloppet utan avdrag för i Grekland uttagen inkomstskatt, därvid dock i vanlig ordning avdrag medges för å utdelningen belöpande förvaltningskostnader och ränta å gäld.
- avräkning
- Från den påförda svenska skatten skall avräknas ett belopp motsvarande den å utdelningen belöpande grekiska inkomstskatten [art. XXIII § 2 a) andra stycket]. Härvid skall iakttas

bestämmelsen i art. XXIII § 2 b), enligt vilken i speciella fall, då viss temporär skattebefrielse eller skattenedsättning meddelats enligt grekisk skattelagstiftning, avräkning må åtnjutas med belopp motsvarande den grekiska inkomstskatt som skulle hava varit hänförlig till utdelningen om sådan befrielse eller nedsättning ej meddelats. Avräkning som aldrig får ske med belopp överstigande summan av de svenska skatter som belöpa å utdelningen, skall i första hand göras från den statliga inkomstskatten; förslår ej denna, skall återstoden avräknas å den kommunala inkomstskatten i hemortskommunen. Den skattskyldige — som bör i den allmänna självdeklaration, vilken avgives för det beskattningsår varunder utdelningen blivit tillgänglig för lyftning, yrka avräkning för den på utdelningen belöpande grekiska inkomstskatten — har att förete bevis om skattebeloppet i fråga.

Vid tillämpning av nyssnämnda avräkningsregel skall iakttas att på utdelningen anses belöpa så stor bråkdel av hela den statliga inkomstkatten som utdelningen — efter eventuellt avdrag för till densamma hänförliga kostnader — utgör av den till statlig inkomstskatt taxerade inkomsten med tillägg av allmänna avdrag. Vederbörande taxeringsnämnd skall i *taxeringslängden* låta *dels* anteckna motvärdet i svenska kronor av såväl den på utdelningen belöpande grekiska inkomstkatten som bruttobeloppet av utdelningen efter avdrag för eventuella kostnader, *dels ock* angiva att avräkning med förstnämnda belopp (den grekiska skatten) eller, om beloppet av de på utdelningen belöpande svenska skatterna är lägre, med sistnämnda belopp skall ske i första hand från den uträknade statliga inkomstkatten samt därefter, om denna ej förslår, från den uträknade kommunala inkomstkatten (*numera görs de i dessa stycke omnämnda anteckningarna av skattemyndigheten på hjälpblankett för undanröjande av dubbelbeskattning; RSV:s anm.*). *Exempel:* En person med hemvist i Sverige uppbär utdelning från Grekland med ett bruttobelopp av 10 000 kronor, varå enligt vederbörlig skattesats belöper en grekisk inkomstskatt av 2 500 kronor. Till utdelningen hänförliga avdragsgilla kostnader uppgå till 500 kronor; efter avdrag härför återstår 9 500 kronor. Den skattskyldige antages vidare uppbära nettointäkt av andra förvärvskällor med ett belopp av 90 000 kronor. Vid taxeringen till statlig inkomstskatt antages den skattskyldige åtnjuta allmänna avdrag med 10 000 kronor och den till statlig inkomstskatt taxerade inkomsten blir sålunda (9 500 + 90 000 - 10 000 =) 89 500 kronor. I taxeringslängden antecknas: »Avräkning från inkomstskatt enligt avtalet med Grekland skall ske med 2 500 kronor, dock högst med summan av den kommunala inkomstskatt i hemortskommunen,

Exempel

9 500

som belöper å 9 500 kronor, och ----- av hela

99 500

den statliga inkomstkatten. Avräkning sker i första hand från den statliga inkomstkatten». (*I exemplet omnämnda anteckningar görs numera av skattemyndigheten på hjälpblankett för undanröjande av dubbelbeskattning; RSV:s anm.*).

- från svenskt aktiebolag

³¹. Då ett svenskt aktiebolag verkställer utdelning till fysisk eller juridisk person, som äger hemvist i Grekland, är

utdelningen fritagen från svensk kupongskatt. Om aktieägaren i fråga bedriver rörelse i Sverige från ett härstädes beläget fast driftställe och utdelningen äger direkt samband med denna rörelse beskattas dock utdelningen i vanlig ordning enligt reglerna för intäkt av rörelse.

Angående förfarandet med avseende i svensk kupongskatt skall i övrigt gälla vad därom särskilt stadgas.

Ränta

till art. VIII.
(jfr art. XXIII)

- från Sverige

1. Ränta, som från Sverige utbetalas till en person med hemvist i Grekland, kan enligt gällande skatteförfattningar icke beskattas i Sverige, vare sig inkomsttagaren bedriver rörelse (*numera näringsverksamhet; RSV:s anm.*) från fast driftställe i Sverige eller icke. Det sagda gäller dock endast beträffande ränta, som utgör intäkt av förvärvskällan kapital; är räntan att hänföra till intäkt av rörelse (*numera näringsverksamhet; RSV:s anm.*) (jfr punkt 2 av anvisningarna till 28 § kommunalskattelagen {*numera p. 2 anv. 22 § KL; RSV:s anm.*}) beskattas räntan enligt reglerna för dylik inkomst, dock endast under förutsättning att inkomsttagaren har ett fast driftställe i Sverige och räntan äger direkt samband med den från driftstället bedrivna rörelsen (*numera näringsverksamheten; RSV:s anm.*). I sådant fall är maximeringsregeln i art. VIII ej tillämplig.

- från Grekland

2. I fråga om beskattning av ränta, som från Grekland utbetalas till en fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige, tillämpas samma förfarande som angives i anvisningspunkten 2 b) till art.

¹Punkt 3 fick sin nuvarande lydelse genom SFS 1972:540; RSV:s anm.

VII ovan (beträffande visst undantagsfall se nästföljande stycke). Beträffande ränta iakttages dock, att i Grekland påförd skatt enligt art. VIII § 2 icke får överstiga 10 % av räntans bruttobelopp samt att enligt bestämmelsen i art. XXIII § 2 c) avräkning från den påförda svenska skatten må åtnjutas — oberoende av bestämmelserna under § 2 a) och b) i sistnämnda artikel — med belopp motsvarande 10 % av räntans

bruttobelopp vid inkomsttaxering avseende något av de första tio beskattningsår, under vilka avtalet äger tillämpning.

- fast driftställe
i Grekland

Har inkomsttagaren ett *fast driftställe* i Grekland och äger rän-tan direkt samband med den från det fasta driftstället bedrivna rörelsen, är räntan undantagen från beskattning i Sverige (jfr art. IV).

Royalty

till art. IX och X.
(jfr art. XXIII)

Beträffande beskattning av royalty gäller följande:

1. Royalty eller annan ersättning för upphovsrätt till litterära, konstnärliga eller vetenskapliga verk, för nyttjandet av eller rätten att nyttja patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemlig fabrikationsmetod eller recept, för nyttjandet av eller rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplysningar om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

- från Grekland

A. Angående royalty, som *från Grekland* utbetalas till en fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige, tillämpas samma förfarande som anges i anvisningspunkten 2 b) till art. VII ovan (beträffande visst undantagsfall se nästföljande stycke). I fråga om royalty iakttages dock, att i Grekland påförd skatt enligt art. IX § 2 icke får överstiga 5 % av royaltyns bruttobelopp.

Har betalningsmottagaren ett *fast driftställe* i Grekland och äger royaltyn direkt samband med den från det fasta driftstället bedrivna rörelsen, är royaltyn undantagen från beskattning i Sverige (jfr art. IV).

- från Sverige

B. Då royaltyn utbetalas *från Sverige* till en fysisk eller juridisk person med hemvist i Grekland, beskattas royaltyn i Sverige i enlighet med reglerna i 28 § 1 mom. tredje stycket (*numera p. 1 anv. 21 § KL; RSV:s anm.*) och punkt 3 av anvisningarna till 53 § kommunalskattelagen jämfört med 2 - 3 §§ förordningen om statlig inkomstskatt (*numera 2 § 1 mom.*

första och andra styckena SIL; RSV:s anm.). Summan av den å royaltyn belöpande statliga och kommunala inkomstskatten får dock enligt art. IX § 2 icke överstiga 5 % av royaltyns bruttobelopp (beträffande visst undantagsfall se sista stycket av denna anvisningspunkt). Vid tillämpningen av denna maximeringsregel skall iakttagas följande.

Därest den skattskyldige från Sverige uppbär även annan inkomst än royaltyn, skall iakttagas att på royaltyn anses belöpa så stor bråkdel av hela den statliga inkomstskatten som royaltyn — efter eventuellt avdrag för till densamma hänförliga kostnader — utgör av den till statlig inkomstskatt taxerade inkomsten med tillägg av allmänna avdrag.

Exempel

Vederbörande taxeringsnämnd skall låta i *taxeringslängden* anteckna royaltyns bruttobelopp samt, i förekommande fall, ovannämnda bråkdel av den statliga inkomstskatten ävensom angiva *dels* att summan av den enligt allmänna regler uträknade och å royaltyn belöpande statliga och kommunala inkomstskatten skall, om densamma överstiger ett belopp motsvarande 5 % av royaltyns bruttobelopp, nedsättas med det överskjutande beloppet, *dels ock* att den kommunala inkomstskatten må nedbringas endast i den mån det överskjutande beloppet överstiger den statliga inkomstskatten (*numera görs dessa anteckningar av skattemyndigheten på hjälpblankett för undanröjande av dubbelbeskattning; RSV:s anm.*). *Exempel:* En person med hemvist i Grekland uppbär royaltyn från Sverige till ett bruttobelopp av 10 000 kronor. Till royaltyn hänförliga avdragsgilla kostnader uppgå till 500 kronor; efter avdrag härför återstå 9 500 kronor. Den skattskyldige antages vidare åtnjuta annan i Sverige skattepliktig inkomst, därvid nettointäkten utgör 5 000 kronor. Vid taxeringen till statlig inkomstskatt antages den skattskyldige åtnjuta allmänna avdrag med 1 000 kronor och den till statlig inkomstskatt taxerade inkomsten blir sålunda $(9\,500 + 5\,000 - 1\,000 =)$ 13 500 kronor. I *taxeringslängden* antecknas: »Enligt avtalet med Grekland skall den statliga resp. den kommunala inkomstskatten nedsättas med det

9 500	
belopp, varmed summan av ————— av hela den statliga in-	
komstskatten	14 500

och den kommunala inkomstskatt, som belöper å 9 500 kronor, överstiger 5 % av 10 000 kronor. Den kommunala inkomstskatten må nedbringas endast i den mån det överskjutande

den från driftstället bedrivna rörelsen (*numera näringsverksamheten; RSV:s anm.*).

- tillgång i Grekland

Å andra sidan föreligger skattskyldighet i Sverige för person med hemvist härstädes, som förvärvar realisationsvinst i Grekland å avyttring av annan egendom än därstädes belägen fastighet; dock att skattskyldighet i Sverige icke föreligger om personen i fråga har fast driftställe i Grekland och vinsten äger direkt samband med den från driftstället bedrivna rörelsen.

till art. XII och XVII.

Fritt yrke

Inkomst av *fritt yrke* beskattas i regel endast i den stat, där den skattskyldige har sitt hemvist. I den mån inkomsten är hänförlig till verksamhet, som utövas under användande av sådan stadigvarande anordning som avses i art. XII, tillkommer emellertid beskattningsrätten den stat där anordningen finnes.

Skådespelare m.fl.

Skådespelare, filmskådespelare, radio- eller televisionsartister, musiker och dylika ävensom idrottsmän beskattas för inkomst av sin yrkesutövning i den stat, där yrket utövas (art. XVII). Detta gäller oavsett huruvida inkomsten förvärvats under utövande av fritt yrke eller på grund av arbetsanställning. För Sveriges vidkommande skola härvidlag iakttagas stadgandena i 54 § första stycket c) kommunalskattelagen (*numera 54 § första stycket b KL; RSV:s anm.*) och i 7 § första stycket b) förordningen om statlig inkomstskatt (*numera 7 § 11 mom. andra stycket SIL, se även LSI; RSV:s anm.*).

till art. XIII, XIV, XVI och XIX.

Arbetsanställning

Beträffande beskattning av *inkomst av arbetsanställning* gäller såsom huvudregel att sådan inkomst skall beskattas i den stat, där anställningen utövats, därest ej bestämmelserna i art. XIII § 2 till annat föranleda.

Offentlig tjänst och pension

Beträffande ersättningar och pensioner utbetalade av *staten*, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter eller från fonder, som dessa inrättat, ävensom pensioner utbetalade

av socialförsäkringsanstalter och liknande inrättningar stadgas i art. XIV samt beträffande *övriga pensioner*, i art. XVI. Vid tillämpningen av bestämmelserna i sagda artiklar skall iakttagas att pension enligt lagen om allmän försäkring beskattas i Sverige om så kan ske enligt eljest gällande beskattningsregler.

Undervisning och forskning

I fråga om viss *undervisnings- och forskningsverksamhet* gives i art. XIX en särskild regel. Vid tillämpning härav skall iakttagas att vistelse i Sverige, som icke överstiger två år, alltid anses såsom »tillfällig».

Styrelsearvode

till art. XV.

Beträffande beskattning av *styrelsearvoden* och liknande ersättningar gäller följande.

Utbetalas ersättningen från ett svenskt aktiebolag till en person med hemvist i Grekland, kan enligt gällande skatteförfattningar inkomstskatt påföras i Sverige endast därest inkomsten förvärvats genom verksamhet här i riket (*enligt 5 § 3 SINK kan sådan ersättning beskattas i Sverige oavsett var verksamheten utövats; RSV:s anm.*). Har ersättningen uppburits av en person med hemvist i Sverige från ett aktiebolag med hemvist i Grekland, är ersättningen fritagen från skatt här i riket (art. XXIII § 2).

Förmögenhet

till art. XXII.

Se allmänna anvisningarna, sista stycket, samt punkt 1 av anvisningarna.

Metodartikeln

till art. XXIII.

1. Inkomst från inkomstkällor i Sverige beskattas härstädes i den mån de svenska skatteförfattningarna därtill föranleda och inskränkning av skattskyldigheten icke följer av reglerna i de föregående artiklarna. Om inkomsten ävenledes beskattas i Grekland, medgives jämlikt art. XXIII § 1 avräkning därstädes för i Sverige erlagd skatt.

48 *Anvisningarna*

Jfr RÅ 1995
not. 68

Inkomst från inkomstkällor i Grekland får enligt art. XXIII § 2 inte beskattas i Sverige, därest inkomsten enligt reglerna i de föregående artiklarna må beskattas i Grekland; beträffande utdelning från ett grekiskt bolag ävensom inkomst av ränta och royalty från inkomstkällor i Grekland gälla dock särskilda regler, i fråga om vilka hänvisas till anvisningarna till art. VII, VIII respektive IX.

- förmögenhet

I art. XXIII § 3 stadgas att förmögenhet, som enligt avtalets bestämmelser må beskattas i Grekland, icke får underkastas svensk förmögenhetsbeskattning.

Progressions-
uppräknning

2. På grund av bestämmelserna i avtalet kan en skattskyldig komma att taxeras till statlig inkomstskatt eller statlig förmögenhetsskatt för lägre inkomst eller förmögenhet än som eljest skolat följa av gällande bestämmelser. Härigenom skulle, även *skatteprogressionen* kunna påverkas såvitt fråga är om fysisk person, oskift dödsbo eller familjestiftelse. Till förebyggande härav skall beträffande nyssnämnda skattskyldiga, i den mån de äga hemvist i Sverige, iakttagas följande: Först uträknas den statliga inkomstskatt eller förmögenhetsskatt, som skulle hava påförts, om vederbörandes hela inkomst eller förmögenhet tagits till beskattning utan hänsyn till avtalets bestämmelser (utan avdrag såsom för omkostnad för under avtalet inbegripen grekisk skatt). Därefter fastställs huru stor procent den sålunda uträknade skatten utgör av hela den beskattningsbara inkomst eller förmögenhet, varå skatten beräknats. Med den sålunda erhållna procentsatsen uttages skatt å den inkomst eller förmögenhet, som enligt avtalet får beskattas i Sverige. *Exempel:* En person med hemvist i Sverige har en beskattningsbar inkomst av 20 000 kronor. Av inkomsten utgöra 8 000 kronor sådan inkomst, som enligt avtalet är fritagen från skatt i Sverige. Om skatten å 20 000 kronor skulle befinnas motsvara 20 %, skall denna procentsats tillämpas å de 12 000 kronor, som äro skattepliktiga i Sverige.

Exempel

Det åligger vederbörande taxeringsnämnd att i fall, varom nu är fråga, i vederbörlig *taxeringslängd* angiva grunden för uträkningen av den statliga inkomstskatten ävensom av förmögenhetsskatten (*denna anteckning görs numera av skattemyndigheten på hjälpblankett för undanröjande av dubbelbeskattning; RSV:s anm.*).

Oskift dödsbo

till art. XXIV.

Oskift dödsbo är befriat från skyldighet att erlægga svensk skatt för inkomst eller förmögenhet, som belöper å dödsbodelägare med hemvist i Grekland, i den utsträckning befrielse från dylik skattskyldighet skulle ägt rum för dödsbodelägaren, om denne själv åtnjutit inkomsten eller innehaft förmögenheten.

50 Anvisningarna

Därest skyldighet att vidkännas kupongskatt å aktieutdelning åligger oskift dödsbo, skall dödsboet fritagas från kupongskatt i den mån utdelningen belöper å dödsbodelägare, som äger hemvist i Grekland.

Förbud mot diskriminering

till art. XXV.

Av stadgandet i art. XXV § 3 följer att — såsom ett undantag från regeln i 6 § 1 mom. första stycket e) förordningen om statlig förmögenhetsskatt (6 § 1 mom. 1 st. c *ÄSFL*, enligt *NSFL* *tas för-mögenhetsskatt inte ut av utländska bolag; RSV:s anm.*) — ett bolag i Grekland icke får taxeras till förmögenhetsskatt i Sverige.

Förordning (1988:336) om befrielse från och nedsättning av grekisk skatt för person med hemvist i Sverige;

utfärdad den 7 april 1988.

Regeringen föreskriver följande.

Nedsättning av/
befrielse från
grekisk skatt

1 § Ansökan om befrielse från och nedsättning av grekisk skatt på utdelning och royalty enligt artiklarna VII och IX i bilaga 1 till kungörelsen (1963:497) om tillämpning av ett mellan Sverige och Grekland den 6 oktober 1961 ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet görs på en blankett som tillhandahålls av riksskatteverket och som har beteckningen E 230.

Utdelning

2 § Enligt artikel VII § 2 i avtalet erhålls befrielse från grekisk inkomstskatt på utdelning under förutsättning att avdrag för utdelningen inte medgetts från det belopp av bolagets sammanlagda nettoinkomst som är föremål för den grekiska inkomstskatten på juridiska personer. Skatt enligt avtalet anges i blanketten därvid till 0.

Ansökan om intyg

3 § Ansökan ges in till länsskattemyndigheten (*numera skattemyndigheten; RSV:s anm.*) i det län där den skattskyldiges hemortskommun är belägen. Länsskattemyndigheten (*numera skattemyndigheten; RSV:s anm.*) skall efter erforderlig undersökning utfärda intyg om bosättning i Sverige och därefter översända ansökan med intyget till grekisk myndighet som anges i blanketten.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1988.

(Finansdepartementet)

På regeringens vägnar

KJELL-OLOF FELDT

Stefan Ersson

Kungl. Maj:ts kungörelse (1972:539) om kupongskatt för person med hemvist i Grekland, m.m.;

given Stockholms slott den 13 oktober 1972.

Kupongskatt för person med hemvist i Grekland

Befrielse från svensk kupongskatt	1 § Är enligt kungörelsen (1963:497) om tillämpning av ett mellan Sverige och Grekland den 6 oktober 1961 ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter å inkomst och förmögenhet utdelning på aktie i svenskt aktiebolag befriad från kupongskatt, iakttagas befrielsen vid utbetalning av utdelningen. Därvid gäller bestämmelserna i 2 §.
Obehörig förmån	Utbetalas utdelning som avses i första stycket till någon som innehar aktien under sådana förhållanden att annan därigenom obehörigen beredes förmån vid taxering till inkomstskatt eller vinner befrielse från kupongskatt eller är det i annat fall icke uppenbart att utdelningen är befriad från kupongskatt, innehålles sådan skatt med belopp enligt 5 § kupongskatteförordningen (1970:624) (<i>numera KupL; RSV:s anm.</i>).
Utdelning i avstämningsbolag	2 § Beträffande utdelning i avstämningsbolag tillämpas bestämmelserna i kupongskattekungörelsen (1971:49).
Utdelning i annat bolag	I fråga om utdelning i annat aktiebolag än avstämningsbolag skall utbetalaren tillse, att uppgifter enligt 14 § kupongskatteförordningen (1970:624) (<i>numera KupL; RSV:s anm.</i>) lämnas jämte intyg av grekisk myndighet eller bank i Grekland att den utdelningsberättigade har hemvist i Grekland.
Restitution	3 § Kupongskatt som innehållits enligt 1 § andra stycket (<i>numera 4 § KupL; RSV:s anm.</i>) skall restitueras, om utdelningen enligt kungörelsen 1963:497 är befriad från sådan skatt.

Beskattnings-
myndighet

4 § Ansökan om restitution prövas av riksskatteverket (*numera Skattemyndigheten i Dalarnas län (fr.o.m. 1999-01-01 Skattemyndigheten i Gävle), Särskilda skattekontoret, 771 83 Ludvika; RSV:s anm.*).

Ansökan om
restitution

5 § Ansökan om restitution göres skriftligen av den utdelningsberättigade. Ansökningshandlingen skall ha kommit in till riksskatteverket (*numera Skattemyndigheten i Dalarnas län (fr.o.m. 1999-01-01 Skattemyndigheten i Gävle), Särskilda skattekontoret, 771 83 Ludvika; RSV:s anm.*) före utgången av femte kalenderåret efter utdelningstillfället. Vid ansökningshandlingen fogas intyg eller annan utredning om den erlagda kupongskatten och utredning om de omständigheter sökanden åberopar för befrielse från kupongskatten.

Överklagande

6 § Talan mot riksskatteverkets (*numera Skattemyndighetens i Dalarnas län (fr.o.m. 1999-01-01 Skattemyndigheten i Gävle); RSV:s anm.*) beslut i ärende om restitution föres i den ordning som anges i 29 § kupongskatteförordningen (1970: 624) (*numera KupL; RSV:s anm.*).

Statlig inkomstskatt på utdelning från svensk ekonomisk före

Statlig inkomstskatt på utdelning från svensk ekonomisk förening till person med hemvist i Grekland

Nedsättning av
statlig inkomst-
skatt

7 § Ansökan om befrielse från statlig inkomstskatt på utdelning på andel i svensk ekonomisk förening enligt artikel VII i avtalet göres skriftligen av den utdelningsberättigade. Ansökan göres hos den taxeringsnämnd (*numera skattemyndighet; RSV:s anm.*) som har att fastställa den utdelningsberättigades taxering till statlig inkomstskatt för det år då utdelningen tages till beskattning eller, om taxeringsnämndens (*numera skattemyndighetens; RSV:s anm.*) arbete beträffande taxeringen nämnda år avslutats, hos den domstol som har att upptaga besvär över nämnda taxering. Ansökan göres dock senast före utgången av tredje kalenderåret efter det då utdelningen blev tillgänglig för lyftning.

I samband med ansökningen skall den utdelningsberättigade ge in intyg om hemvist enligt 2 § andra stycket.

Överklagande

8 § Talan mot beslut i ärende som avses i 7 § föres i den ordning som anges i taxeringsförordningen (1956:623) (*numera Taxeringslagen, SFS 1990:324; RSV:s anm.*) och förvaltningsprocesslagen (1971:291).

Denna kungörelse träder i kraft dagen efter den, då kungörelsen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Genom kungörelsen upphäves kungörelsen (1963:498) med vis-sa bestämmelser angående kupongskatt för skattskyldig med hemvist i Grekland.

Den nya kungörelsen tillämpas beträffande kupongskatt på utdelning som blivit tillgänglig för lyftning från och med dagen för ikraftträdandet och beträffande statlig inkomstskatt på sådan utdelning på andel i ekonomisk förening som blivit tillgänglig för lyftning efter utgången av år 1972.

Den upphävda kungörelsen gäller fortfarande i fråga om kupongskatt på utdelning som blivit tillgänglig för lyftning före

ikraftträdandet av denna kungörelse.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 13 oktober 1972.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

CARL GUSTAF

(L. S.)

BERTIL LÖFBERG (Finansdepartementet)

Proposition om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Grekland

1 Inledning

Prop. 1962:7 s. 25

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, fråga om *godkännande av förslag till avtal mellan Sverige och Grekland för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter å inkomst och förmögenhet* samt anför därvid.

Bakgrund

Inom ramen för organisationen för europeiskt ekonomiskt sam-arbete (OEEC) pågår sedan mitten av 1950-talet ett samarbete även i fråga om åtgärder för undvikande av dubbelbeskattning medlemsländerna emellan. Detta samarbete åsyftar främst dels att förenhetliga de överenskommelser som medlemsländerna redan ingått och dels att skapa en grundval för nya överenskommelser mellan medlemsländerna.

Såväl Grekland som Sverige deltagar i nämnda samarbete. Såvitt avser inkomster som härrör från sjöfartsrörelse eller från internationell luftfartstrafik gäller sedan 1931 respektive 1953 särskilda överenskommelser (se SFS 1954:608), men i fråga om övriga inkomstslag saknas i förhållandet mellan Sverige och Grekland en avtalsmässig reglering av uppkommande dubbelbeskattning.

Sedan i anslutning till samarbetet inom OEEC överenskommelse träffats om att upptaga förhandlingar mellan expert-delegationer om ett fullständigt dubbelbeskattningsavtal, ägde sådana förhandlingar rum i Athén under tiden den 31 januari—den 7 februari 1961. Förhandlingarna fördes på svensk sida av byråchefen i finansdepartementet Ivan Eckersten, lagbyråchefen i departementet Erik Reuterswärd samt kammarrättsfiskalen Sven Brodén. Sistnämnda dag, den 7 februari 1961, paraferades ett på engelska språket avfattat förslag till avtal mellan Sverige och Grekland för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande inkomst- och förmögenhetsskatter. Förslaget

överlämnades därefter jämte svensk översättning till finansdepartementet och remitterades till *kammarrätten*, som i utlåtande den 9 mars 1961 förklarade sig icke ha funnit anledning till erinran mot detsamma.

Prop. 1962:7 s. 26

Med anledning av de diskussioner, som under tiden därefter äg-de rum inom ramen för förenämnda samarbete inom OEEC, har överenskommelse träffats med grekiska vederbörande om vissa ändringar i avtalsförslaget. Det sålunda modifierade förslaget till avtal mellan Sverige och Grekland för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter å inkomst och förmögenhet — vilket torde såsom *bilaga*¹ få fogas vid statsrådsprotokollet i detta ärende — har underställts respektive regeringar för godkännande.

Under hand har meddelats att man på grekisk sida är beredd att underteckna det föreliggande avtalsförslaget. Jag torde nu få anmäla frågan om godkännande av detsamma på svensk sida.

2 Översiktligt om skattesystemet i Grekland

RSV:s kommentar

Nedanstående redogörelse för skattelagstiftningen i Grekland avser förhållandena sådana de var under år 1960/61 och har tagits med i detta häfte för att ge en bakgrund till skatteavtalet och dess utformning.

Prop. 1962:7 s. 26

Innan jag redogör för avtalsförslaget torde jag få något beröra det *grekiska skattesystemet*.

Allmänt

I Grekland uttages inkomstskatt till staten såväl på fysiska personers inkomst som på inkomst som förvärfvas av juridiska personer (bolag). Någon årlig förmögenhetsskatt utgår ej. Den kommunala beskattningen sker bl. a. i form av skatt på bruttointäkt av fastighet.

Fysiska personer

Inkomstskatten på fysiska personers inkomst är progressiv. Skattesatsen är lägst 4 % och stiger till 60 % av skiktet ovanför en miljon drakmer. (1 drakma = ca 17 öre). I fråga om andra inkomstslag än arbetsinkomst uttages en tilläggsskatt av 3 % av

inkomsten. De som är bosatta i Grekland är där skattskyldiga för all inkomst, oavsett om densamma härrör från Grekland eller från utlandet. Personer som ej är bosatta i Grekland underkastas skattskyldighet i Grekland för i princip all inkomst, som har sin källa i Grekland. Skatten uttages som regel på grundval av deklaration men i vissa fall innehålles skatt vid utbetalningen. Sålunda tillämpas bl. a. i fråga om aktieutdelning ett källskatteavdrag av 25 %.

Juridiska personer

Inkomstskatten å juridiska personer utgår efter en proportionell skattesats av 35 %. Obegränsad skattskyldighet föreligger för grekiska bolag och sådana utländska bolag, som har sitt säte och sin ledning i Grekland. Andra utländska bolag underkastas skatt-

¹ Bilagan har här uteslutits. Det vid propositionen fogade avtalet överensstämmer med förslaget utom därutinnan att ratifikationsortens namn införts i artikel XXX § 2 samt att, sedan datering och underskrift verkställts, uppgift härom införts.

skyldighet endast i den mån inkomsten har källa i Grekland. Be-träffande beskattningen av de grekiska bolagen må särskilt anmärkas att skatt utgår endast på vinst som ej utdelas. Den utdelade vinsten, som sålunda avdrages vid beräkningen av bolagets beskattningsbara belopp, tages i stället till beskattning hos aktieägaren.

Rederirörelse

I fråga om rederirörelse tillämpas i Grekland en särskild beskattningsform, skatt å fartyg. Alla fartyg under grekisk flagg underkastas denna skatt. Fartygen indelas i olika kategorier. Såvitt gäller handelsfartyg beräknas skatten på fartygets bruttofraktintäkt och uttages med en fast skattesats, som utgör för linjefrakt 1,5 % och kan uppgå till 6 % alltefter chartringens art. Fartygets ägare har att avlämna deklaration var sjätte månad.

Prop. 1962:7 s. 27

Undvikande av
dubbelbeskattning

Vad avser åtgärder för undvikande av dubbelbeskattning må nämnas att obegränsat skattskyldiga (grekiska bolag och i Grekland bosatta fysiska personer) har möjlighet att mot den grekiska skatten avräkna skatt som erlagts i utlandet (unilateral tillämpning av det s. k. credit of tax-systemet). Fullständiga avtal för undvikande av den mellanstatliga dubbelbeskattningen synes Grekland hittills ha ingått med endast tre länder, nämligen Tyskland, Storbritannien och Förenta Staterna.

3 Dubbelbeskattningsavtalets innehåll

3.1 Bakgrund

Prop. 1962:7 s. 27

OECD:s rapporter
förebild

Såsom inledningsvis angivits har det förslag till dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Grekland som nu föreligger tillkommit i nära anslutning till det samarbete som äger rum på detta område inom OEEC (OECD). OEEC:s ministerråd har under de senaste åren antagit flera rekommendationer rörande förslag till bestämmelser om undvikande av dubbelbeskattning att intagas i avtal härom mellan medlemsländerna. Till grund för rekommendationerna har legat rapporter som utarbetats av en särskild skattekommitté (Fiscal Committee), i vars arbete flertalet medlemsländer deltagit genom särskilda representanter. Kommittén har hittills framlagt fyra rapporter, vilka offentliggjorts under titeln »The Elimination of double taxation» och tillsammans innefattat förslag till bestämmelser beträffande 17 frågekomplex. Den första rapporten utkom i september 1958 och omfattade förslag till avtalsbestämmelser i följande hänseenden: 1) vilka skatter, som skall inbegripas under dubbelbeskattningsavtalet, 2) vad som förstås med uttrycket »fast driftställe», 3) vad som förstås med uttrycket »skatterättsligt hemvist» samt 4) icke-diskriminering i skattehänseende med hänsyn till medborgarskap eller av liknande grunder. Den andra rapporten publicerades i juli 1959 och innehöll förslag till avtalsbestämmelser i ytterligare följande hänseenden: 5) beskattning av inkomst av sjöfarts- och luftfartsrörelse, 6) beskattning av inkomst av fria yrken samt av tjänst, 7) beskattning av inkomst av fastighet samt 8) beskattning av förmögenhet. Den tredje rapporten utkom i augusti 1960 och avsåg förslag till avtalsbestämmelser beträffande följande spörsmål: 9) vinstfördelning i fall av fast driftställe och mellan koncernföretag, 10) generalklausul för

uppdelning av beskattningsrätt, 11) avtalets tillämplighetsområde i personellt hänseende samt 12) avtalets utvidgning i territoriellt hänseende. Den fjärde rapporten publicerades i augusti 1961 och omfattade förslag i följande frågor: 13) beskattning av aktieutdelning, 14) beskattning av ränta, 15) beskattning av royalty, 16) metoder för dubbelbeskattningens undvikande samt 17) förfarandet i fall av ej avsedd dubbelbeskattning och tolkningssvårigheter m. m. Till de föreslagna avtalsbestämmelserna har fogats vissa kommentarer, om vilka enighet uppnåtts inom kommittén och som avses skola vara vägledande vid bestämmelsernas tillämpning.

Prop. 1962:7 s. 28

Allteftersom det förenämnda samarbetet tagit en fastare form har det från svensk, liksom från övriga medlemsländers sida varit en naturlig strävan att i görligaste mån bringa de föreslagna bestämmelserna i tillämpning genom att införliva dem med redan bestående dubbelbeskattningsavtal eller lägga dem till grund för nya avtal. Så har också skett i fråga om de avtal Sverige under de senaste åren ingått med andra medlemsländer. Vid översynen av avtalen med Förbundsrepubliken Tyskland (prop. 1959:157; SFS 1960:549), Österrike (prop. 1959:160; SFS 1960:116) och Storbritannien (prop. 1960:180; SFS 1961:95) har sålunda åtskilliga av nu nämnda bestämmelser kunnat iakttagas. Detta gäller särskilt det sistnämnda avtalet, då vid tidpunkten för utarbetandet av detsamma två av OEEC-rapporterna förelåg färdiga och arbetet med den tredje rapporten nått relativt långt. Detsamma är förhållandet med det nya avtal som slöts med Irland i november 1959 (prop. 1960:11; SFS 1961:38). Beträffande ifrågavarande bestämmelser torde därför i första hand få hänvisas till den redogörelse som lämnats i anslutning till nämnda avtal.

Vid utarbetandet av föreliggande förslag till avtal mellan Sverige och Grekland har ytterligare OEEC-rekommendationer förelegat. Även härvid har de rekommenderade bestämmelserna i allt väsentligt iakttagits. Utöver en redovisning av nytillkommande, av avtalsförslaget berörda bestämmelser torde det därför vara tillfyllest att i detta sammanhang anmärka de avvikelser, som i vissa hänseenden nödvändiggjorts mot bakgrunden av bl. a. svensk respektive grekisk skattelagstiftning. Vidare må påpekas att vissa bestämmelser helt naturligt saknar motsvarighet i OEEC-rekommendationerna, då dessa ej omfattar samtliga de avtalsbestämmelser som erfordras.

3.2 Avtalets tillämpningsområde

Prop. 1962:7 s. 28
Personer som omfattas av avtalet

Enligt *artikel I* i avtalsförslaget är detsamma tillämpligt i fråga om personer (fysiska eller juridiska) som äger hemvist i de avtalsslutande staterna. Denna bestämmelse överensstämmer med OEEC:s rekommendation och återfinnes i förenämnda tredje rapport. ...

RSV:s kommentar

Enligt denna bestämmelse skall avtalet tillämpas på "personer,

som äga hemvist i en av de avtalsslutande staterna eller i båda staterna". För att tillämpa denna bestämmelse måste man beakta dels den i artikel III § 1) e) 1) intagna definitionen av uttrycket "person med hemvist", dels den i artikel III § 1) c) intagna definitionen av uttrycket "person". Dessa bestämmelser innebär att avtalet endast är tillämpligt på fysiska och juridiska personer som enligt den interna lagstiftningen i en avtalsslutande stat är obegränsat skattskyldiga där p.g.a. hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet (se RÅ 1987 not. 309 och RÅ 1987 ref. 97 och jfr prop. 1991/92:11 om dubbelbeskattningsavtal med Barbados s. 36 samt prop. 1995/96:121 om tillämpning av dubbelbeskattningsavtal). Enbart det förhållandet att en person är skattskyldig i en avtalsslutande stat för inkomst från källa i denna stat eller för förmögenhet belägen där är således inte tillräckligt för att personen i fråga skall omfattas av avtalet. Exempelvis anses en person inte ha hemvist i Sverige enbart av den anledningen att han skall erlagga kupongskatt för uppbyggnad utdelning eller statlig fastighetsskatt för här i riket belägen fastighet.

Prop. 1962:7 s. 28
Skatter som omfattas av avtalet

... Artikel II i avtalsförslaget avser de skatter som omfattas av avtalet och har likaledes utformats helt i anslutning till OEEC-rekommendationen. Såsom nu utgående skatter har på grekisk sida angivits de förut omnämnda skatterna, skatten å fysiska personers inkomst, tilläggsskatter däri inbegripna, samt inkomstskatten å juridiska personer. För svenskt vidkommande har medtagits såväl den statliga som den kommunala inkomstskatten ävensom den statliga förmögenhetsskatten; vidare har särskilt omnämnts sjömansskatten, kupongskatten och bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter. ...

RSV:s kommentar

Enligt § 4 gäller att avtalet skall tillämpas på alla skatter av samma eller i huvudsak likartat slag som efter avtalets undertecknande påförs vid sidan av eller i stället för de i §§ 2 och 3 angivna skatterna. När det gäller SINK och LSI är dessa sådana skatter av samma eller i huvudsak likartat slag som enligt § 4 automatiskt omfattas av skatteavtalet, detta oavsett att de inte räknas upp i § 3. Se även RÅ 1986 ref. 74 och prop. 1990/91:54 s. 288.

3.3 Definitioner m.m.

Prop. 1962:7 s. 28
Definitioner

I artikel III återfinnes vissa definitioner, av vilka definitionerna av »hemvist» och »fast driftställe» har direkta motsvarigheter i förut omnämnda OEEC-rekommendationer.
...

RSV:s kommentar
- företag

I 1 g) definieras uttrycken "grekiskt företag", "svenskt företag", "företag i en av de avtalsslutande staterna" och "företag i den andra avtalsslutande staten". Uttrycket "ett företag" innefattar fysisk eller juridisk person som bedriver rörelse, se t.ex. RÅ 1991 not. 228 och RÅ 1997 ref. 35. Detta innebär att om en fysisk person med hemvist i Sverige bedriver rörelse i Grekland så är denna fysiska person vid tillämpningen av avtalet att anse som "ett företag i Sverige".

- fast driftställe

Uttrycket "fast driftställe" definieras i § 1 i). I detta sammanhang bör framhållas att uppräkningsen i § 1 i) II) på intet sätt är uttömmande, utan endast är att betrakta som exempel som vart och ett kan anses utgöra fast driftställe. De uttryck som räknas upp i punkten skall alltså tolkas så att dessa platser för affärsverksamhet utgör fast driftställe endast om de uppfyller villkoren i punkt i) I). De väsentliga kännetecknen på fast driftställe är därvid att det finns en plats för affärsverksamhet, att denna plats är stadigvarande samt att företaget bedriver rörelse från denna plats. Bestämmelserna om "fast driftställe" i svensk lagstiftning finns i p. 3 anv. 53 § KL. För att ett företag i Grekland skall kunna beskattas för inkomst av rörelse från fast driftställe i Sverige enligt artikel IV i avtalet krävs att sådant fast driftställe föreligger såväl enligt bestämmelserna i KL som enligt avtalet.

3.4 Avtalets beskattningsregler

Prop. 1962:7 s. 28
Rörelse och
internprissättning

... Detta är även förhållandet med bestämmelserna i artiklarna IV och V, vilka avser vinstfördelning i fall av fast driftställe och mellan koncernföretag. Sistnämnda bestämmelser, som behandlats i den tredje OEEC-rapporten, överensstämmer i allt väsentligt med motsvarande bestämmelser i tidigare svenska dubbelbeskattningsavtal.

RSV:s kommentar

Artikel IV innehåller regler om beskattning av rörelseinkomst. Sådant inkomst beskattas enligt huvudregeln i § 1 endast i den stat där företaget är hemmahörande. Om företaget bedriver rörelse

från fast driftställe i den andra staten, får emellertid inkomst som är hänförlig till driftstället beskattas i denna stat. Om ett företag i Grekland bedriver rörelse i Sverige från ett fast driftställe här, skall vid inkomstberäkningen i första hand tillämpas svenska regler men beräkningen får inte stå i strid med bestämmelserna i detta avtal. Begreppet "inkomst av rörelse" i denna artikel överensstämmer inte med begreppet "inkomst av näringsverksamhet" i intern svensk rätt. Om t.ex. ett svenskt aktiebolag erhåller utdelning eller ränta från Grekland är artiklarna VII och VIII tillämpliga på dessa inkomster. Vid beskattningen enligt KL och SIL utgör dock dessa inkomster inkomst av näringsverksamhet.

Prop. 1962:7 s. 28
Sjö- och luftfart

Prop. 1962:7 s. 29

I artikel VI behandlas beskattningen av inkomst av sjöfarts- och luftfartsrörelse. Såsom förut angivits har även denna fråga varit föremål för rekommendation av OEEC. Rekommendationen åsyftar att beskattning av dylik rörelse skall ske endast i den stat där företaget i fråga har sin verkliga ledning, en regel som återfinnes i § 2 av artikeln såvitt avser luftfartsrörelse. Då det gäller sjöfartsrörelse har emellertid vid behandlingen i OEEC visst undantag gjorts för Grekland. Den regel som föreslås i § 1 av artikeln avser att tillgodose denna undantagsställning. I fråga om svenskt företag, som bedriver sjöfart på Grekland, innebär regeln att grekisk skatt ej skall utgå om fartygen är inregistrerade i Sverige. Beträffande inkomst förvärvad genom i Grekland inregistrerade fartyg medför regeln befrielse från svensk skatt utom i det fall företaget i fråga äger hemvist i Sverige, d. v. s. är ett svenskt företag.

Utdelning, ränta
och royalty

Artiklarna VII—IX innehåller bestämmelser beträffande aktieutdelning, ränta och royalty.

RSV:s kommentar

Bestämmelserna i dessa artiklar inte är tillämpliga på utdelning, ränta eller royalty från bolag med hemvist i tredje stat eller då det utdelande bolaget och mottagaren av utdelningen har hemvist i samma stat. I sådana fall tillämpas i stället bestämmelserna i artikel XXI (annan inkomst). Inte heller är begränsningsreglerna i dessa artiklar tillämpliga på utdelning, ränta eller royalty från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat om utdelningen, räntan eller royaltyn är hänförlig till ett fast driftställe som det mottagande företaget har i den avtalsslutande stat där det utdelande bolaget har hemvist. Beskattningen i källstaten skall i

sådant fall ske i enlighet med bestämmelserna i artikel IV. Observera också att dessa artiklar inte innehåller några bestämmelser om hur beskattningen i källstaten skall ske. Det står således källstaten fritt att tillämpa sin egen lagstiftning och att ta ut skatten t.ex. genom avdrag vid källan eller genom taxering. Huruvida Sverige såsom källstat skall ta ut kupongskatt på utdelning eller inkomstbeskatta den enligt SIL är således något som skall bedömas med utgångspunkt i intern svensk lagstiftning. Avtalets hemvistregler har alltså inte någon betydelse vid denna bedömning.

Prop. 1962:7 s. 29

Uppdelningen av beskattningsrätten till ifrågavarande inkomstslag medför vanligen de största svårigheterna för en överenskommelse i dubbelbeskattningsfrågan bl. a. på grund av de ofta betydande olikheter som föreligger i fråga om bolagsbeskattningen i de berörda länderna. Av den förut lämnade redogörelsen för samarbetet inom OEEC framgår att OEEC:s senaste rapport, från augusti i år, bl. a. behandlar dessa spörsmål. Redan under våren 1961 hade arbetet på rapporten framskridit så långt att — såsom inledningsvis antytts — resultatet av detta arbete kunnat i viss utsträckning iakttagas i det föreliggande avtalsförslaget. De av OEEC rekommenderade bestämmelserna innebär i huvudsak följande.

Källbeskattning

- utdelning

- royalty

I fråga om samtliga tre inkomstslag föreslås att beskattningsrätten skall i princip tillkomma den stat där inkomsttagaren har sitt hemvist. Den stat, varifrån inkomsten härrör (källstaten), skall dock vara oförhindrad att uttaga viss begränsad skatt. Beträffande aktieutdelning har begränsningen i källstaten satts till 15 %, i visst fall 5 %, av utdelningsbeloppet samt i fråga om ränta till 10 % av räntebeloppet. I fråga om maximeringen av källstatens skatt på aktieutdelning må anmärkas att begränsningen i princip bygger på den förutsättningen att vinsten hos det utdelande bolaget beskattas i vanlig ordning, d. v. s. att exempelvis det utdelade beloppet ej avdrages vid beskattningen av sagda vinst (detta är bl. a. fallet i Grekland såsom tidigare angivits). Såvitt gäller royalty utgår vidare den av OEEC föreslagna bestämmelsen ifrån helt undantag från beskattning i källstaten, men till denna bestämmelse har fogats ett förbehåll för vissa länder (bl. a. Grekland) om skatt i källstaten med 5 % av royaltybeloppet. De ifrågavarande förslagen har utformats som en kompromiss föranledd av den motsättning som vid beskattningen av ifrågavarande inkomstslag föreligger i första hand mellan i ekonomiskt hänseende mera och mindre utvecklade länder. Utan att ingå på en mera detaljerad redovisning må för övrigt understrykas att till de framlagda förslagen har på flera punkter fogats särskilda uttalanden delvis i form av reservationer under hänvisning till bl. a. olikheter i skattelagstiftningarnas utformning.

<p>Utdelning</p> <p>Prop. 1962:7 s. 30</p>	<p>Vad beträffar det föreliggande förslaget till svensk-grekiskt dubbelbeskattningsavtal må — vad först angår aktieutdelning — framhållas att det såsom nyss antytts med hänsyn till den grekiska lagstiftningens utformning ej varit aktuellt att tillämpa de av OEEC föreslagna reglerna om maximering av källstatens beskattningsrätt. Avtalsförslaget innebär sålunda (art. VII § 2) att utdelning från ett grekiskt bolag till utdelningsmottagare i Sverige kommer att i Grekland underkastas inkomstskatt i vanlig ordning förutsatt att utdelningen avdrages vid inkomstbeskattningen av det utdelande bolaget. Genom detta förfarande blir utdelningsbeloppet i princip föremål för grekisk skatt endast en gång, nämligen hos den som uppbär utdelningen. För Sveriges del gäller enligt § 1 i förslaget att utdelning till en person med hemvist i Grekland undantages från svensk skatt (kupongskatt).</p>
<p>Ränta och royalty</p>	<p>I fråga om beskattningen av ränta och royalty (artiklarna VIII och IX) följer avtalsförslaget nyssnämnda rekommendation av OEEC om maximering av källstatens beskattningsrätt, d. v. s. i fråga om ränta 10 % av räntebeloppet och beträffande royalty 5 % av royaltyns bruttobelopp.</p>
<p>Metoder för undvikande av dubbelbeskattningsutdelning</p> <p>- metodartikeln</p> <p>- matching credit</p>	<p>De bestämmelser som nu berörts avser beskattningen i den stat varifrån utdelningen, räntan respektive royaltyn härrör. Såvitt gäller beskattningen i den stat där inkomsttagaren har sitt hemvist återfinnes — för svenskt vidkommande — en specialregel i art. VII § 3 men i övrigt regleras denna fråga genom föreskrifterna i <i>artikel XXIII</i>, som behandlar metoderna för undvikandet av dubbelbeskattningen. Såsom framgår av sistnämnda artikel (§ 1) skall för Greklands del i samtliga fall tillämpas den s. k. credit of taxmetoden (d. v. s. svensk skatt avräknas i förekommande fall från grekisk skatt), medan denna metod för svenskt vidkommande (§ 2) skall tillämpas endast i fråga om nyss behandlade inkomstslag (utdelning, ränta och royalty). Den skatt härå som utgår i Grekland skall sålunda avräknas från svensk skatt på samma inkomst. Samma förfarande har kommit till användning i åtskilliga tidigare svenska dubbelbeskattningsavtal. Liksom skett i vissa under de senare åren ingångna avtalen har vidare de vanliga reglerna om avräkning för den utländska (grekiska) skatten kompletterats med bestämmelser om beaktande av viss skatt som eftergivits i källstaten inom ramen för denna stat tilldelad beskattningsrätt (s. k. tax incentive).</p>

RSV:s kommentar

När det gäller bestämmelsen i artikel XXIII § 2 har Regeringsrätten, i RÅ 1995 not. 68, uttalat bl.a. följande:

RÅ 1995 not. 68

Catherine L., som under år 1989 var anställd hos Vingresor AB, tjänstgjorde under perioden april-oktober nämnda år som reseledare i Grekland (Kreta). Under utlandstjänstgöringen uppbar hon lön med 15 393 kr och traktamente med 13 353 kr. Ersättningarna betalades ut från bolagets kontor i Stockholm. ... — Vid tillämpning av dubbelbeskattningsavtalet skall Catherine L., enligt vad handlingarna utvisar, anses ha haft hemvist i Sverige. Enligt artikel XIII § 1 i avtalet skall löner och liknande ersättningar som en person med hemvist i en av de avtalsslutande staterna uppbar på grund av anställning i enskild tjänst beskattas endast i hemviststaten, om inte arbetet utförs i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättningen beskattas där. De undantagsbestämmelser om beskattning av inkomst av tjänst som finns i § 2 i samma artikel och i andra artiklar i avtalet är inte av intresse i målet. — Av det sagda följer att Grekland enligt dubbelbeskattningsavtalet får beskatta den inkomst som Catherine L. uppburit för sitt arbete där. Med ledning av bestämmelserna i artikel XXIII i avtalet skall avgöras vilken betydelse detta förhållande har för beskattningen i Sverige. Enligt § 2 första stycket i denna artikel skall sådan inkomst från inkomstkällor i Grekland som enligt avtalet får beskattas i Grekland undantas från beskattning i Sverige. På svensk sida tillämpas alltså den s.k. exemptmetoden (särskilda regler gäller dock i fråga om utdelning, ränta och royalty). — Avtalet innehåller inte någon uttrycklig definition av begreppet inkomstkälla såsom detta är avsett att användas i artikel XXIII. Enligt gängse principer för tolkning av dubbelbeskattningsavtal skall begreppet i första hand tilläggas den innebörd som kan antas svara mot vad de avtalsslutande parterna har avsett (se RÅ 1987 ref. 162). ... — Modellavtalets lösning och den betydelse som enligt denna tilläggs platsen för arbetets utförande återspeglar vad som är och - redan när avtalet mellan Sverige och Grekland ingicks - var internationellt vedertaget. Mot denna bakgrund och med hänsyn till den vikt som avtalsparterna enligt uttalandena i prop. 1962:7 tillmätt rekommendationerna från OEEC och

sedermera OECD finns det stark grund för antagande att man inte avsett att ge begreppet inkomstkälla, såvitt avser inkomst av enskild tjänst, en annan eller vidare innebörd än att det syftar på den plats där arbetet utförs. — Catherine L:s inkomst av det arbete som hon under 1989 utfört i Grekland skall följaktligen, på grund av bestämmelserna i artikel XIII § 1 och artikel XXIII § 2 i dubbelbeskattningsavtalet, inte beskattas i Sverige.

Prop. 1962:7 s. 30

Artiklarna X (inkomst av fast egendom), XII—XX (inkomst av fria yrken och av tjänst), XXI (inkomst av ej särskilt nämnda inkomstslag) och XXII (förmögenhet) anknyter nära till OEEC:s rekommendationer och överensstämmelser — liksom är fallet med artikel XI (realisationsvinster) som ej omfattas av hittills framlagda rekommendationer — i huvudsak med motsvarande bestämmelser i åtskilliga tidigare svenska dubbelbeskattningsavtal. ...

RSV:s kommentar
- fast egendom

Definitionen av uttrycket "fastighet" i artikel X § 2 omfattar nyttjanderätt till fast egendom och således bl.a. svenska bostadsrätter. Sverige kan således beskatta inkomst och realisationsvinst som uppkommer då en person med hemvist i Grekland hyr ut respektive avyttrar en svensk bostadsrätt (jfr RÅ 1989 ref. 37 och RR 1995 ref. 91).

- enskild tjänst

Enligt montörsregeln i artikel XIII § 2 a skall vistelsetiden i arbetsstaten beräknas per beskattningsår. Det beskattningsår som här avses är arbetsstatens, se RÅ 1978 1:22. Enligt punkt 5 i kommentaren till artikel 15 i OECD:s modellavtal från år 1992 gäller vidare att man vid beräkningen av antalet dagar i arbetsstaten endast skall ta med de dagar som arbetstagaren i fråga rent faktiskt befunnit sig i arbetsstaten. Del av dag räknas som hel dag. I vistelsetiden inräknas ankomstdag, avresedag och andra dagar som tillbringas i arbetsstaten, inklusive lördagar och söndagar samt helgdagar, semestrar och sjukdagar. Vid beräkningen skall däremot inte mellanlandningar eller genomresa vid transport mellan två andra länder tas med. Inte heller inräknas sådana dagar som den skattskyldige tillbringar i arbetsstaten på grund av akut sjukdom eller olycksfall som inträffar när han står i begrepp att återvända till bosättningslandet.

Prop. 1962:7 s. 30
- ATP

... Beträffande de ifrågavarande artiklarna må anmärkas att till § 1 i artikel XIV gjorts ett tillägg som avsetts att bl. a. omfatta den svenska allmänna tilläggs pensioneringen (ATP). Sådan pension skall sålunda beskattas i Sverige även i det fall pensionstagaren har hemvist i Grekland, liksom motsvarande grekiska pension skall beskattas i Grekland även om pensionären äger hemvist i Sverige. Vidare har såvitt angår beskattning av sjömän för inkomst av ombordanställning föreslagits en regel (art. XIII § 3 a) som anknyter till den förut redovisade bestämmelsen rörande sjöfartsinkomst. I fråga om artiklarna XVIII (livränta) och XIX (inkomst av undervisnings- eller forskningsverksamhet) samt artikel XX § 2 (inkomst av praktikanttjänstgöring) må slutligen påpekas att dessa bestämmelser ej har någon direkt motsvarighet i OEEC-rekommendationerna men kommit till användning i flera tidigare avtal som Sverige ingått.

Prop. 1962:7 s. 31

3.5 Särskilda bestämmelser

Prop. 1962:7 s. 31

Även övriga bestämmelser i avtalsförslaget har utformats i nära anslutning till vad som för Sveriges del redan gäller i förhållande till åtskilliga länder (*artikel XXIV* — beskattning av oskift dödsbo; *artikel XXV* — icke-diskriminering i beskattningshänseende; *artikel XXVI* — diplomatiska och konsulära befattningshavare; *artikel XXVII* — utbyte av taxeringsuppgifter; *artikel XXVIII* — förfarandet i fall av ej avsedd dubbelbeskattning m. m.).

RSV:s kommentar
- informations-
utbyte

Enligt 4 § lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden jämförd med 3 § andra stycket 2. samma lag skall handräckning med annan avtalsslutande stat ske via RSV. Enligt 3 § förordningen (1990:320) om ömsesidig handräckning i skatteärenden skall vidare en svensk myndighet som vid utredning i ett svenskt skatteärende finner uppgift som kan antas beröra något skatteärende i en främmande stat snarast anmäla detta till RSV.

3.6 Slutbestämmelser

Prop. 1962:7 s. 31

Enligt *artikel XXX* skall avtalet ratificeras. Sedan ratifikationshandlingarna utväxlats blir avtalet tillämpligt i fråga om

inkomst, som förvärvats under eller efter det år varunder ratifikation skett. Avtalet föreslås skola gälla utan tidsbegränsning (artikel XXXI), dock med tillägg av sedvanlig uppsägningsklausul. För tid då det nya avtalet är tillämpligt gäller ej de inledningsvis omnämnda specialöverenskommelserna rörande sjöfart och luftfart (artikel XXIX).

4 Sammanfattning

Prop. 1962:7 s. 31

Sammanfattningsvis får jag anföra följande. Såsom framgår av den förut lämnade redogörelsen har det föreliggande förslaget till dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Grekland tillkommit i nära anslutning till det samarbete på dubbelbeskattningsområdet som äger rum inom OEEC (OECD). För att undvika den mellanstatliga dubbelbeskattningsutformningen av skattskyldighetsreglerna i de enskilda staterna ger upphov till, har sedan åtskilliga år tillbaka främst i Västeuropa eftersträvat ingåendet av särskilda avtal i ämnet. Avtalens antal har ökat undan för undan och ett allt större behov av likformighet och av förenhetligande av de berörda bestämmelserna har gjort sig gällande. Detta behov har varit kännbart såväl hos myndigheterna som hos enskilda. Mot bakgrunden härav ställer det sig naturligt att på allt sätt stödja OEEC-samarbetet på detta område. I de rekommendationer, som hittills framlagts, har — såsom tidigare antytts — visserligen ej full likformighet kunnat nås på alla punkter i förhållande till samtliga medlemsländer, men rekommendationerna innebär likväl ett stort steg i riktning mot enhetlighet på detta område. I det föreliggande avtalsförslaget har OEEC-rekommendationerna i allt väsentligt iakttagits. De föreslagna bestämmelserna synes väl ägnade att främja ekonomiska och andra förbindelser mellan Sverige och Grekland och får anses utgöra en tillfredsställande lösning av berörda spörsmål. Jag vill tillstyrka att förslaget godkännes i dess nu föreliggande lydelse.

Prop. 1962:7 s. 32

Under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande avtalets undertecknande hemställer föredragande departementschefen härefter, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna det föreliggande förslaget till avtal mellan Sverige och Grekland för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställa bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:
Bo Natt och Dag
